

Sygn. akt VI P 743/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2016 roku.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Paula Markiewicz

Ławnicy : Kazimierz Mechowski, Małgorzata Rafalska

Protokolant : st. sekr. sąd. Barbara Marszewska

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2016 roku w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa J. G. (1)

przeciwko (...) w S.

o ustalenie istnienia stosunku pracy, wynagrodzenie za pracę, odszkodowanie, nakazanie

oraz z powództwa wzajemnego (...)w S.

przeciwko J. G. (1)

o odszkodowanie

I. umarza postępowanie w zakresie cofniętego pozwu,

II. ustala, iż pomiędzy stronami powodem J. G. (1) oraz (...)w S. w okresie od dnia 15 sierpnia 2012 roku od dnia 30 września 2012 roku istniał stosunek pracy,

III. zasądza od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 4.266,72 złotych (cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt sześć złotych i 72/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc sierpień 2012 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2012 roku do dnia zapłaty,

IV. zasądza od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 8.000 złotych (osiem tysięcy złotych i 00/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc wrzesień 2012 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2012 roku do dnia zapłaty,

V. zasądza od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 8.000 złotych (osiem tysięcy złotych i 00/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc sierpień 2013 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2013 roku do dnia zapłaty,

VI. zasądza od pozwanego (...)w S. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 8.000 złotych (osiem tysięcy złotych i 00/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc wrzesień 2013 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2013 roku do dnia zapłaty,

VII. zasądza od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 4.000 złotych (cztery tysiące złotych i 00/100) netto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj 2013 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty,

VIII. zasądza od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 4.000 złotych (cztery tysiące złotych i 00/100) netto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc lipiec 2013 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty,

IX. w pozostałym zakresie oddala powództwo główne powoda J. G. (1),

X. oddala powództwo wzajemne,

XI. zasądza od pozwanego (...) w S. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 2.544 złotych (dwa tysiące pięćset czterdzieści cztery złote i 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w zakresie powództwa głównego oraz powództwa wzajemnego,

XII. zasądza od powoda J. G. (1) na rzecz pozwanego (...) w S. kwotę 60 złotych (sześćdziesiąt złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w zakresie cofniętego pozwu,

XIII. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) w S. na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego (...) w G. kwotę 2.695 złotych (dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt pięć złotych i 00/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie,

XIV. wyrokowi w punkcie III i IV nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 11.743 złotych (jedenaście tysięcy siedemset czterdzieści trzy złote i 100/100) brutto.

Sygn. akt VI P 743/14

UZASADNIENIE

Powód J. G. (1) pozwem z dnia 30 września 2014r. wystąpił przeciwko pozwanemu (...) o ustalenie istnienia stosunku pracy pomiędzy stronami od dnia 8 sierpnia 2012r., nadto zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 31.127,40 zł netto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiące sierpień 2012r. (od dnia 8 sierpnia 2012r.), wrzesień 2012r. oraz sierpień i wrzesień 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności: tj. od kwoty 6.385,11 zł od dnia 11 września 2012r. do dnia zapłaty, od kwoty 8.247,43 zł od dnia 11 października 2012r. do dnia zapłaty, od kwoty 8.247,43 zł od dnia 11 września 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 8.247,43 zł od dnia 11 października 2013r. do dnia zapłaty, nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 14.096,10 zł tytułem odszkodowania, jak również kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 8 lutego 2012r. zawarł z pozwanym umowę przedwstępną, której przedmiotem było przyrzeczenie zawarcia z nim przez pozwanego umowy o pracę, z miesięcznym wynagrodzeniem brutto 8.000 złotych (w przypadku podjęcia dodatkowej pracy na innej uczelni kwota ta miała wynosić 7.000 złotych brutto). Ponadto ustalono czas jego pracy na 90 godzin pensum. Umowa właściwa miała zostać z nim zawarta na dzień 15 września 2012r. Następnie w dniu 4 sierpnia 2012r. pomiędzy stronami, gdzie pozwanego reprezentował założyciel J. H., miało miejsce spotkanie w B., w trakcie którego strony prowadziły negocjacje związane z jego zatrudnieniem, wskutek których ustalono, iż powód zostanie zatrudniony na stanowisku prorektora, za wynagrodzeniem w wysokości 15.000 zł miesięcznie, z rocznym pensum na poziomie 90 godzin oraz nadto pozwany będzie finansować powodowi delegacje krajowe i zagraniczne, konferencje, jak również inne naukowe wyjazdy, użyczy mu również laptop z łączem internetowym, a także samochód osobowy.

W dniu 7 sierpnia 2012r. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Senatu (...) w S., podczas którego powołano prof. dr hab. A. B. na rektora uczelni, a powoda z nominacji rektora- na prorektora do spraw naukowo-badawczych i współpracy z zagranicą. Począwszy od dnia 8 sierpnia 2012r. powód podjął pracę u pozwanego celem uporządkowania zagadnień związanych z dokumentacją szkoły, przygotowaniem rekrutacji na I rok kierunku „turystyka i rekreacja”, uporządkowaniem zatrudnienia według wymaganego minimum kadrowego, nadto rekrutacją na I rok nowootwieranego kierunku studiów „bezpieczeństwo wewnętrzne” i związanym z powyższym

kompletowaniem kadry, zgodnie z wymaganiami określonymi dla minimum kadrowego oraz opracowaniem planów studiów dla pierwszych lat oraz zaproponowaniem personalnej obsady przedmiotów. Działania te z uwagi na krótkie terminy wymagały zaangażowania ze strony powoda, znacznego nakładu pracy i wzmożonego wysiłku. Powód wykonywał wskazane czynności mimo niezawarcia z nim umowy o pracę, ponosząc nadto koszty dojazdu.

W dniu 27 września 2012r. rektor, który miał być zatrudniony od 1 października 2012r. został odwołany ze stanowiska przez J. H., a powód za prośbą założyciela wyraził zgodę na objęcie obowiązków rektora do czasu powołania nowego.

W dniu 28 września 2012r. powód zawarł z pozwanym umowę o pracę na czas określony tj. od dnia 1 października 2012r. za wynagrodzeniem brutto 3.000 zł i pensum 120 godzin na rok akademicki 2012/2013 na stanowisku profesora zwyczajnego, jako pierwszym miejscem pracy, zamiast uprzednio zaproponowanego stanowiska prorektora, choć z przyznaniem mu dodatkiem funkcyjnym w wysokości 3.000 zł brutto miesięcznie z tytułu pełnionej funkcji prorektora. Powód nie otrzymał zakresu obowiązków, które również formalnie nie zostały mu przekazane, a ich zakres nie został określony choćby ustnie. Powodowi nie przyznano stosownych uprawnień związanych z pełnieniem funkcji prorektora, nie otrzymał także żadnej rekompensaty za pracę przekraczającą swym zakresem obowiązki wynikające z umowy o pracę, ani wynagrodzenia za miesiąc sierpień i wrzesień 2012r.

Nadto celem uzupełnienia wynagrodzenia pozwany przyznał powodowi stypendium w wysokości 4.000 zł netto miesięcznie, stanowiące w istocie część wynagrodzenia za pracę. Zgodnie z zapewnieniami pracodawcy było to bardzo korzystne rozwiązanie z punktu widzenia uczelni, gdyż powyższe stanowiło legalny dochód niepodlegający opodatkowaniu i nieozusowany. Dla pracownika było natomiast bez znaczenia, czy dostanie powyższą kwotę w formie stypendium, czy też w formie wynagrodzenia za pracę.

Pozwany, mimo wykonywania pracy przez powoda, nie wypłacił na jego rzecz wynagrodzenia za miesiąc sierpień i wrzesień 2012r. wraz z dodatkiem funkcyjnym i stypendium. Stypendium naukowe nie zostało wypłacone powodowi także w październiku 2012r. i czerwcu 2013r.

Niezależnie od powyższego powód podniósł, iż jednym z kluczowych zagadnień będących przedmiotem sporu pomiędzy stronami jest kwestia wysokości wynagrodzenia i pensum.

Założyciel J. H. wyznaczył bowiem nauczycielom akademickim bardzo wysokie pensum, w zasadzie niemożliwe do zrealizowania uwagi na ograniczoną liczbę zajęć programowych, wynikających z planu studiów i liczby studentów na poszczególnych kierunkach. Założyciel negocjując warunki zatrudnienia, w tym i ilość pensum miał zaś świadomość, że ilość ta jest niemożliwa do wypracowania.

Powód wskazał również, iż dniu 25 września 2013r. obradowała Komisja do spraw nauki, która dokonała rozliczenia stypendiów naukowych i zapoznała się z przedstawioną przez wszystkich nauczycieli dokumentacją dotyczącą prac wykonanych w ramach stypendium, dokonała także jej oceny i po pozytywnej ocenie zatwierdziła prace wszystkich nauczycieli, a ostatecznie zatwierdził to także Senat pozwanego.

J. H. nie wniósł zastrzeżeń do sporządzonego raportu. Dopiero w dniu 14 października 2013r. została powołana bezprawnie kolejna Komisja, która zweryfikowała pracę poprzedniego składu. W skład tejże Komisji weszli członkowie, którzy nie byli uprawnieni do żadnej weryfikacji tj. dr hab. T. H., używający pieczęci prorektora (...), nie mógł w istocie pełnić tej funkcji z uwagi na to, że jego pierwszym miejscem pracy była wówczas Politechnika (...), ponadto w skład powyższej wchodził dr J. P. posługujący się pieczęcią dziekana, który nie pozostawał wówczas w stosunku pracy z pozwanym i później również nie podjął takowego zatrudnienia.

Powód podkreślił, iż przeprowadzona przez Państwową Inspekcję Pracy kontrola wykazała, że powodowi nie wypłacono również wynagrodzenia za miesiąc sierpień i wrzesień 2013r.

Powód wskazując na przyrzczone warunki jego zatrudnienia, jak również zawarte w pisemnej umowie o pracę, podał iż utracił kwotę około 1.023,37 zł netto miesięcznie. Odszkodowanie zaś związane z różnicą z umowy przedwstępnej to zaś kwota 1.023,37 zł x 13 pełnych miesięcy i 24 dni sierpnia 2012r. czyli łącznie należność 14.096,61 zł. (k. 2-9)

Doprecyzowując żądanie pozwu w trakcie posiedzenia wyjaśniającego w dniu 9 stycznia 2015r. powód wniósł o ustalenie stosunku pracy pomiędzy stronami za okres od 8 sierpnia 2012r. do końca września 2012r., nadto o zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia za pracę za miesiące sierpień 2012r., wrzesień 2012r., sierpień 2013r. oraz wrzesień 2013r. tj. w kwocie łącznej 31.127,40 zł. Powód podtrzymał również roszczenie dotyczące zasądzenia na jego rzecz odszkodowania w wysokości 14.096,10 zł netto tytułem zaniżenia wynagrodzenia. (k. 84-85)

W piśmie procesowym z dnia 6 marca 2015r. powód J. G. (1) wniósł nadto o zobowiązanie pozwanego do zadeklarowania w ZUS jego wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2012r. w kwocie 8.775 zł, nadto wynagrodzenia za miesiąc wrzesień 2012r. w kwocie 11.743 zł, jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz sporządzenia odpowiednich deklaracji rozliczeniowych ZUS DRA i imiennych miesięcznych raportów ZUS RCA z określeniem terminu ich wykonania, nadto o zobowiązanie pozwanego do sporządzenia korekt deklaracji rozliczeniowych ZUS DRA oraz korekt miesięcznych imiennych raportów ZUS RCA za okres objęty umową o pracę tj. od 1 października 2012r. do 30 września 2013r. i zadeklarowanie z tego tytułu kwoty 11.743 zł, jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. (k. 103-107)

Na rozprawie w dniu 15 lipca 2015r. powód ostatecznie sprecyzował żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o ustalenie istnienia stosunku pracy pomiędzy stronami w okresie od dnia 15 sierpnia 2012r. do dnia 30 września 2012r. Nadto o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 28.266,72 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za sierpień 2012r, wrzesień 2012r. oraz sierpień 2013r. i wrzesień 2013r. tj. za miesiąc sierpień 2012r. kwoty 4.266,72 zł brutto, za wrzesień 2012r. kwoty 8.000 zł brutto, za sierpień 2013r. kwoty 8.000 zł brutto i za wrzesień 2013r. kwoty 8.000 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od powyższych kwot tj. od 11-go kolejnego miesiąca do dnia zapłaty. Powód podał, iż na dochodzoną przez niego kwotę 8.000 zł brutto składa się kwota 3.000 zł brutto tytułem dodatku funkcyjnego oraz kwota 5.000 zł brutto wskazana, jako stawka minimalnego miesięcznego wynagrodzenia nauczyciela akademickiego tj. profesora zwyczajnego wynikająca z obowiązującego u pozwanego Regulaminu Wynagradzania z dnia 1 lipca 2008r. Dochodzona zaś przez niego kwota wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2012r. stanowi część należnej kwoty za powyższy miesiąc tj. przy przyjęciu za cały miesiąc kwoty w wysokości 8.000 zł brutto, jak również przy przyjęciu założeń wynikających ze wskazanego wyżej Regulaminu. Powód wniósł nadto o zasądzenie na jego rzecz od pracodawcy kwoty 8.000 zł netto tytułem wynagrodzenia za miesiąc maj 2013r. oraz lipiec 2013r. tj. odpowiednio kwot po 4000 zł netto za każdy miesiąc. Powyższa należność stanowi stypendium naukowe przyznane powodowi, a które nie zostało za powyższe miesiące wypłacone, a które to stanowiło w istocie składnik wynagrodzenia. W zakresie odsetek ustawowych od powyższych kwot powód wniósł o ich zasądzenie od 11-go kolejnego miesiąca do dnia zapłaty. Powód zmodyfikował także żądanie w zakresie odszkodowania w ten sposób, że wniósł o zasądzenie na jego rzecz z tego tytułu kwoty 5.000 zł netto w związku z niezawarciem z nim umowy przyrzczonej.

W pozostałym zakresie powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczeń oraz wniósł o zasądzenie z tego tytułu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 398-399)

Na rozprawie w dniu 23 września 2016r. powód podał, iż odszkodowania objętego sporem w kwocie 5.000 zł domaga się w kwocie brutto. (k.749)

Pozwany (...) w S. w odpowiedzi na pozew z dnia 18 marca 2015r. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż roszczenia majątkowe powoda są w całości niezasadne i nienależne. Pozwany przyznał, że strony łączyła umowa o pracę w okresie od dnia 1 października 2012r. do 30 września 2013r. Warunki tej umowy strony ustaliły w umowie o pracę z 28 września 2012r., gdzie powód zobowiązał się do świadczenia pracy w

w/w okresie, w pełnym wymiarze czasu pracy, na który składało się m.in. pensum w wymiarze 120 godzin. Przy czym przez pensum należało rozumieć ilość godzin dydaktycznych lub naukowych, do odbycia których zobowiązana była każda osoba nauczająca w danej placówce oświatowej. Praca miała być świadczona przez powoda za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 3.000 zł brutto na stanowisku profesora zwyczajnego. W ramach czasu pracy powód był zobowiązany do zrealizowania 120 godzin pensum.

Pozwany wskazał, że żądanie powoda w zakresie wypłaty wynagrodzenia za pracę jest niezasadne, albowiem powód nie wypracował obowiązującego go pensum, a raport weryfikacyjny w sprawie wykonania godzin dydaktycznych z dnia 14 października 2012r. stwierdził brak podstaw do zaliczenia mu 107 godzin przez niego wskazanych.

Pozwany podkreślił, iż powód mimo możliwości uzupełnienia brakujących godzin pensum, nigdy nie skorzystał z takiej możliwości. Nie zachodzą zaś żadne okoliczności, które uzasadniałyby wypłatę powodowi wynagrodzenia, mimo niewykonania przez niego pracy.

Ponadto niewykonanie pracy przez powoda nastąpiło z przyczyn leżących po jego stronie, w wyniku zaniedbań. Pozwany podkreślił, iż wynagrodzenie jest należne pracownikowi jedynie w sytuacji wykonywania pracy. Powód zaś nie wypracował obowiązującego go pensum.

W zakresie twierdzeń powoda o zatwierdzeniu sprawozdań z wykonania prac dodatkowych przez Komisję powołaną przez Senat Uczelni pozwany wskazał, że raport uczelnianej komisji weryfikującej sprawozdania z wykonanych dodatkowych prac z dnia 30 września 2013r. został następnie dwukrotnie zweryfikowany. Po raz pierwszy weryfikacja nastąpiła przez Komisję powołaną przez Senat uczelni. W poprawionym raporcie uczelnianej komisji weryfikującej sprawozdania z wykonania prac dodatkowych z 1 października 2013r. powodowi zaliczono 107 godzin dodatkowych. Natomiast w raporcie z dnia 14 października 2013r. w sprawie wykonania godzin dydaktycznych (pensum) wskazano, że wcześniej zaakceptowane 107 godzin dydaktycznych nie powinno być wliczone do pensum powoda, nawet jako godziny dodatkowe, bowiem wskazane w raporcie z dnia 1 października 2013r. prace mieszczą się w zakresie obowiązków i odpowiedzialności etatowego nauczyciela akademickiego obowiązującego w (...)w S. oraz wynikają z racji pełnionej w uczelni funkcji i otrzymywanego z tego tytułu dodatku. Brak było przy tym podstaw do zaliczenia 107 wskazanych godzin na rzecz wykonanego pensum. Konieczność sporządzenia raportu z dnia 14 października 2013r. wynikała z kontroli wewnętrznej przeprowadzonej po zmianie władz uczelni pozwanego, w trakcie której okazało się, że poprzednie władze uczelni w sposób nieprawidłowy rozliczały godziny pensum nauczycieli akademickich, a ponadto wprowadzały w błąd założyciela, przekazując mu nieprawdziwe informacje m.in. o realizacji pensum przez nauczycielach akademickich.

Pozwany zaprzeczył również, że Senat zatwierdził efekt prac w zakresie stypendium i pensum. Powodem nieprzyjęcia dokumentu zawierającego raport był brak kryteriów na jakie Komisja powołała się przy akceptacji godzin, które miały zostać zaliczone, jako godziny dydaktyczne (pensum).

Dopiero weryfikacja dokonana przez niezależnych ekspertów prof. H. i dr. P. wskazała rzeczywistą ilość wykonanych przez nauczycieli wymiaru pensum oraz przedstawionych prac stypendialnych.

Wbrew stanowisku powoda dokonanie weryfikacji przez niezależnych ekspertów nie naruszało żadnego przepisu prawa. W związku z analizą raportu uczelnianej komisji weryfikującej sprawozdania wykonanych godzin dydaktycznych Zarząd spółki (...)Sp. z o.o. zażądał ponownej weryfikacji, za pośrednictwem Dyrektora Generalnego (...), który zlecił wykonanie ponownej weryfikacji niezależnym ekspertom posiadającym wieloletnie doświadczenie, co obrazuje m.in. fakt, iż prof. H. był rektorem (...), a dr P. dziekanem na uczelni (...).

Pozwany podał również, iż w okresie, w którym strony łączyła umowa o pracę powód otrzymywał stypendium naukowe na podstawie decyzji stypendialnej z dnia 28 lipca 2012r., przy czym rzeczywista data to 28 września 2012r. W decyzjach stypendialnych nastąpiła oczywista omyłka w zakresie daty podjęcia jej i posiedzenia Komisji Kwalifikacyjnej. Na podstawie tej decyzji powód otrzymał od pozwanego stypendium naukowe w wysokości 4.000 zł, które miało być wypłacane od 1 października 2012r. do 31 lipca 2013r. W ramach ufundowanego stypendium powód

był zobowiązany do kształcenia i zdobywania wiedzy, a także prowadzenia prac badawczych i naukowych na podstawie uprzednio przygotowanego planu naukowo – badawczego. Na żądanie fundatora stypendium, nie później jednak niż na 30 dni przed 31 lipca, powód zobowiązany był do przedłożenia efektów swoich prac. Te z kolei podlegały ocenie i weryfikacji przez przedstawicieli pozwanego. W Regulaminie przyznawania stypendiów dla nauczycieli akademickich rozliczenie pracy stypendialnej następowało każdorazowo po zakończeniu okresu przyznawania. Brak zaś akceptacji co do wykorzystania środków w ramach stypendium naukowego skutkowało koniecznością jego zwrotu w całości lub części. Ustalono także progi zaliczenia prac stypendialnych, w zależności od ich zawartości merytorycznej. Weryfikacji przedłożonych prac stypendialnych pod kątem naukowo – dydaktycznym dokonali prof. T. H. i dr J. P. w raporcie dotyczącym wykorzystania środków w ramach stypendium naukowego dla nauczycieli akademickich przyznanych na rok akademicki 2012/2013.

Pozwany kategorycznie zaprzeczył również jakoby od dnia 8 sierpnia 2012r. pomiędzy nim, a powodem istniał stosunek pracy. Zgodnie z treścią umowy przedwstępnej z dnia 8 lutego 2012r. strony ustaliły termin zawarcia umowy właściwej dotyczącej zatrudnienia powoda na dzień 15 września 2012r. Pozwany zakwestionował, by ustalono, że pensum powoda, wskazane w tejże umowie, miało wynosić 90 godzin. Sam zapisek ręczny nie został bowiem parafowany. Ustalenia zawarte w umowie przedwstępnej nie były również znane przedstawicielowi założyciela.

Pozwany wskazał również, iż rozmowy prowadzone przez przedstawiciela (...) z powodem i kandydatem na rektora prof. dr. hab. A. B. w dniu 4 sierpnia 2012r. w B. dotyczyły zupełnie innych kwestii niż te wskazane przez powoda. Przedmiotem rozmów było bowiem powiększenie liczby studentów (...) o studentów z zagranicy i możliwość wykorzystania doświadczenia powoda w zakresie rekrutacji studentów zagranicznych. Powód powołując się bowiem na swoje doświadczenie związane z pracą w (...)w W. wskazywał, że ułatwi (...) pozyskanie około 200-500 studentów z zagranicy.

W tym celu (...) otworzyła nawet specjalny rachunek dewizowy. Natomiast faktycznie nie doszło do powiększenia liczby studentów (...) o studentów z zagranicy, ani pozyskania przez powoda deklarowanej ich ilości na poziomie 200-500 studentów. Przedstawiona przez powoda „pisemna deklaracja J. H. z dnia 4 sierpnia 2012r.” nie pochodzi natomiast od osoby, której podpis widnieje na przedmiotowym piśmie. Przedstawiciel założyciela (...) nigdy nie podpisał przedłożonej przez powoda deklaracji. Podobnie, pozwany wskazał, że charakter pisma jakim sporządzono przedmiotową deklarację nie pochodzi od J. H..

Pozwany zaprzeczył stanowczo, iż pomiędzy 8 sierpnia 2012r., a 30 września 2012r. strony łączył stosunek pracy. Powód bowiem został zatrudniony dopiero z dniem 1 października 2012r. o czym świadczy również przeszkolenie go w tym dniu z zakresu BHP. Pozwany zaprzeczył również, aby powód obarczony został obowiązkami wykraczającymi poza umowę o pracę z dnia 28 września 2012r.

Pozwany wskazał, iż powód w okresie zatrudnienia otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 3.000 zł, nadto dodatek funkcyjny w wysokości 3.000 zł oraz stypendium w wysokości 4.000 zł. Zgodnie z treścią umowy o pracę pensum obowiązujące powoda wynosiło zaś 120 godzin i było jak najbardziej możliwe do wypracowania.

Strony wspólnie ustaliły warunki umowy o pracę zawartej w dniu 28 września 2012r., w tym zakres obowiązków powoda, wymiar czasu jego pracy, miesięczne wynagrodzenie, a także pensum w wymiarze 120 godzin na rok akademicki 2012/2013.

Zatem wskazanie przez powoda w pozwie, że zwyczajowo rektorowi i dziekanowi obniża się pensum ze względu na obowiązki wynikające z pełnionych funkcji jest bezzasadne, bowiem powód zobowiązał się do świadczenia pensum w wymiarze 120 godzin na rok akademicki. U pozwanego nie obniżano pensum, a za pełnione funkcje pracownicy otrzymywali dodatek funkcyjny.

Pozwany podniósł także, że powód nigdy nie kwestionował wcześniej podpisanej umowy o pracę powołując się w tym zakresie na jakąkolwiek wadę oświadczenia woli.

Pozwany wskazał również, iż powód dopuścił się powstania szkody w majątku pozwanego w wysokości 216.956 zł na skutek nieprawidłowego rozliczenia zajęć dydaktycznych pracowników. (k. 120-127v)

W dniu 15 lipca 2015r. pozwany złożył pozew wzajemny, w tym zakresie wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od powoda kwoty 6.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, jak również kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany (powód wzajemny) wskazał, że powód (pozwany wzajemny) J. G. (1) nie wywiązał się w sposób należyty z powierzonych mu obowiązków pracowniczych, w szczególności w okresie obowiązywania umowy o pracę z dnia 28 września 2012 r., albowiem nie świadczył pracy w takim zakresie czasowym jaki strony ustaliły. Powód (pozwany wzajemny) zgodnie z umową o pracę winien był bowiem wypracować pensum w wymiarze 120 godzin. W wyniku przeprowadzonej w październiku 2013r. weryfikacji realizacji pensum przez pracowników dydaktycznych oraz sprawozdań z prac dodatkowych wykonywanych przez pracowników dydaktycznych ustalono, że powód (pozwany wzajemny) przepracował jedynie 40 godzin pensum, mimo zobowiązania do wypracowania ich na poziomie 120 godzin. Ustalenia te poczyniono w ramach wewnętrznej kontroli przeprowadzonej u pozwanego (powoda wzajemnego), w trakcie której ustalono, że poprzednie władze uczelni nieprawidłowo rozliczały godziny pensum nauczycieli akademickich, a ponadto wprowadzały w błąd założyciela uczelni przekazując mu nieprawdziwe informacje m.in. właśnie o realizacji pensum dla nauczycieli akademickich. Pozwany (powód wzajemny) wskazał jednocześnie, że ze względu na sam charakter i znaczenie pensum, nie powinny być w ramach powyższych godzin wliczane godziny, jakie powód (pozwany wzajemny) przepracował pełniąc obowiązki prorektora. Godziny te natomiast były zaliczane do czasu pracy poza pensum, za które otrzymywał dodatek funkcyjny. Pozwany (powód wzajemny) podkreślił, że powód (pozwany wzajemny) w okresie obowiązywania umowy o pracę nie wykonywał zatem należycie pracy na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego), wykonywał ją bowiem w zmniejszonym wymiarze czasu pracy, w wyniku którego utracił prawo do żądania wynagrodzenia za czas 80 godzin pensum, których nie zrealizował.

Zdaniem pozwanego (powoda wzajemnego) powodowi (pozwanemu wzajemnemu) nie przysługuje roszczenie o wypłatę wynagrodzenia za pracę za miesiąc sierpień i wrzesień 2013r. albowiem nie wykonał pracy w ilości 40 godzin pensum. Tym samym powodowi (pozwanemu wzajemnemu) nie przysługuje roszczenie wskazane w pkt 1,2 i 3 pozwu, zaś pozwanemu (powodowi wzajemnemu) przysługuje roszczenie o zwrot nadpłaconego wynagrodzenia za pracę w wysokości 6.000 zł.

Pozwany (powód wzajemny) wypłacił bowiem powodowi (pozwanemu wzajemnemu) całe należne mu wynagrodzenie, z pominięciem jedynie wynagrodzenia za sierpień i wrzesień 2013r. Mając powyższe na uwadze wynagrodzenie w wysokości 6.000 zł z tytułu niezrealizowanego pensum pozwany (powód wzajemny) posiada w stosunku do powoda (pozwanego wzajemnego) roszczenie w łącznej wysokości 12.000 zł. Powyższe oznacza zatem, że powód (pozwany wzajemny) winien zwrócić pozwanemu (powodowi wzajemnemu) nienależne w związku z niewykonaniem pracy wynagrodzenie w kwocie 6.000 zł. (k. 387-389, 399)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. G. (1) był zatrudniony w (...)w W. począwszy od dnia 1 października 2005r. na czas nieokreślony. W dniu 22 września 2012r. strony na mocy porozumienia stron z dniem 30 września 2012r. rozwiązały łączącą je umowę o pracę.

(Dowód : porozumienie rozwiązujące umowę o pracę – k. 307)

Powód J. G. (1) i reprezentujący (...) w S. Prorektor J. R. w dniu 8 lutego 2012r. zawarli umowę przedwstępną, której przedmiotem było przyrzeczenie zawarcia z powodem przyszłej umowy o pracę.

W trakcie prowadzenia negocjacji przez w/w obecny był również J. H.- reprezentujący założyciela Uczelni.

W oparciu o powyższą umowę pozwany zobowiązał się do zawarcia właściwej umowy o pracę z powodem w charakterze samodzielnego pracownika naukowo- dydaktycznego, zaliczanego do minimum kadrowego na studiach

magisterskich, z gwarantowanym uposażeniem w wysokości 8.000 zł brutto miesięcznie, a w przypadku podjęcia przez niego dodatkowej pracy na innej uczelni w wysokości 7.000 zł brutto.

W przypadku nie otrzymania przez pozwanego pozytywnej decyzji odnośnie otwarcia studiów magisterskich powód miał być zatrudniony na studiach I stopnia.

Strony ustaliły termin zawarcia przyrzeczonej umowy o pracę na dzień 15 września 2012r.

Na przedmiotowej umowie przedwstępnej pismem odręcznym zostało określone przez J. R. pensum powoda na 90 godzin.

W dniu 4 sierpnia 2012r. miało miejsce spotkanie powoda, reprezentującego założyciela pozwanego J. H., jak również oraz A. B., na którym poczynione zostały warunki zatrudnienia powoda J. G. (1) na stanowisku prorektora obejmujące: wynagrodzenie w wysokości 15.000 zł miesięcznie, zapewnienie powodowi finansowania przez pozwanego delegacji krajowych i zagranicznych, jak również konferencji i innych naukowych wyjazdów, nadto użyczenie mu laptopa z łączem internetowym oraz samochodu służbowego.

(Dowód : umowa przedwstępna – k. 10-11 (kopia) i k. 373-374 (oryginał), notatka – k. 12, 683 (oryginał), zeznania świadka A. B. – k.401-402 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 00:38:01-00:59:45), zeznania świadka J. R. – k. 559v-560v (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 02:26:17-02:53:56), zeznania powoda J. G. (1)- k. 745-748 (nagranie z rozprawy z dn. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36)

W dniu 7 sierpnia 2012r. pozwany powołał J. G. (1) na stanowisko prorektora ds. naukowo – badawczych i współpracy z zagranicą.

A. B. z dniem 7 sierpnia 2012r. został powołany na stanowisko Rektora pozwanej Uczelni.

W połowie miesiąca sierpnia 2012r. powód J. G. (1) podjął pracę u pozwanego.

Głównym celem pracy powoda było uporządkowanie zagadnień związanych z dokumentacją szkoły, przygotowanie rekrutacji na I rok kierunku „turystyka i rekreacja”, uporządkowanie zatrudnienia według wymaganego minimum kadrowego, rekrutacja na I rok nowootwieranego kierunku studiów „bezpieczeństwo wewnętrzne” i związane z nim kompletowanie kadry, zgodnie z wymaganiami określonymi dla minimum kadrowego oraz opracowanie planów studiów dla pierwszych lat oraz zaproponowanie personalnej obsady przedmiotów. Nadto powód zajmował się kontaktami z Ministerstwem, czy też uczestniczył w spotkaniach z gośćmi z innych Uczelni. Powód z racji pełnionych obowiązków wydawał również polecenia służbowe pracownikom.

Działania te z uwagi na krótkie terminy wymagały zaangażowania ze strony powoda, znacznego nakładu pracy i wzmózonego wysiłku. Powód wykonywał wskazane czynności mimo niezawarcia z nim na piśmie umowy o pracę, ponosząc nadto koszty dojazdów.

W dniu 27 września 2012r. w związku z odwołaniem z funkcji Rektora A. B. powód objął obowiązki rektora do czasu powołania nowego.

(Dowód: powołania- k. 28, 364, oświadczenie – k. 29, odwołanie –k. 365, zeznania świadka A. B. – k. 401-402 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 00:38:01-00:59:45), zeznania świadka P. L. -k. 404-406 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 01:26:48-01:57:23), zeznania świadka S. C.- k. 556-558 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 00:19:36-01:21:19), zeznania świadka R. D. k. 688v.-689 (nagranie z rozprawy z dn. 17.03.2016r. 02:14:48-02:37:23), zeznania świadka A. D. (uprzednio A.) – k. 689-689v (nagranie z rozprawy z dn. 17.03.2016r. 02:37:29-02:51:29), częściowo zeznania świadka K. S.- k. 742-743 (nagranie z rozprawy z dn. 23.09.2016r. 00:05:58-00:16:41), częściowo zeznania świadka L. P.- k. 743-745 (nagranie z rozprawy z dnia 23.09.2016r. 00:16:50-00:45:16), zeznania powoda J. G. (1) – k. 745-748 (nagranie z rozprawy z dn. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36)

Na początku roku akademickiego 2012/2013r. zmieniano warunki zatrudnienia wszystkim zatrudnionym nauczycielom akademickim.

Reprezentujący nowego właściciela (...) Sp. z o.o. J. H. proponował rozwiązanie dotychczasowych umów za porozumieniem stron i zawarcie nowej umowy, na niższe wynagrodzenie, ale z jednoczesnym zawarciem umowy stypendialnej, na mocy której wypłacano by część wynagrodzenia.

Informowano pracowników, iż netto otrzymają nie mniej niż dotychczas, bowiem wynagrodzenie wypłacane w formie stypendiów będzie zwolnione od podatku i składek na ubezpieczenie społeczne.

Zmiany te były wyjaśniane trudną sytuacją ekonomiczną szkoły i w związku z powszechnością ich proponowania (wszystkim nauczycielom akademickim) i argumentacją szkoły odnośnie trudności finansowych, wszyscy nauczyciele wyrażali zgodę na te zmiany, albowiem kontekst stanowiska Szkoły był taki, iż nie stać jej na utrzymywanie wynagrodzeń jak dotychczas, co nauczyciele rozumieli, jako realność rozwiązania dotychczasowego stosunku pracy w razie braku zgody na zmianę warunków.

Powód J. G. (1) w dniu 28 września 2012r. zawarł z pozwanym (...)w S. na piśmie umowę o pracę na czas określony do dnia 30 września 2013r., na stanowisku profesora zwyczajnego, w pełnym wymiarze czasu pracy (określonym jako 120 godzin pensum), za wynagrodzeniem 3.000 zł brutto.

Jako termin rozpoczęcia pracy wskazano datę 1 października 2012r.

W związku z powierzeniem powodowi funkcji „prorektora” w (...) w S. został mu przyznany począwszy od 1 października 2012r. dodatek funkcyjny w wysokości 3.000 zł brutto miesięcznie.

Do ramowych obowiązków i odpowiedzialności etatowego nauczyciela akademickiego u pozwanego należało:

1. prowadzenie zajęć dydaktycznych, zgodnie z przydziałem, harmonogramem z przestrzeganiem w ich realizacji zasad systemu jakości kształcenia według KRK,
2. obowiązkowe poinformowanie studentów na początku semestru o obowiązkowej literaturze, której dobór należy opierać również i na zbiorze pozwanego (co powinno być także uwzględnione w sylabusach),
3. prowadzenie dokumentacji studiów, w tym: terminowe skompletowanie wymaganych sylabusów, terminowe i zgodne z przyjętą organizacją roku wypełnianie i składanie w dziekanacie protokołów egzaminacyjnych, terminowe przeprowadzanie egzaminów, kolokwii i zaliczeń oraz obowiązkowe przechowywanie dokumentacji prac pisemnych i sprawozdań przynajmniej przez 2 lata,
4. systematyczne prowadzenie dyżurów i prowadzenie konsultacji w wymiarze co najmniej 2 godziny tygodniowo z uwzględnieniem studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Plan konsultacji musi być zamieszczony na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej Uczelni od początku każdego semestru,
5. udział w egzaminach dyplomowych, komisyjnych, pisanie recenzji prac studenckich stosownie do reprezentowanej specjalności zgodnie ze wskazaniem dziekana,
6. udział w pracach różnych we współpracy ze studentami np. organizacja studenckich kół naukowych, patronowanie ogłoszeniom studenckich rac do konkursów i do publikowania w różnej formie,
7. organizacja kursów, szkoleń, seminariów i konferencji zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami,
8. udział w pracach promocyjnych i doraźna pomoc organizacyjna według potrzeb Uczelni,

9. przygotowanie, opracowanie założeń i planu tematu badawczego w ramach badań własnych i we współpracy ze studentami, z równoczesnym podejmowaniem starań o pozyskanie dofinansowania ze źródeł zewnętrznych (szczegółowo opisany w stosownym zarządzeniu rektora),

10. bezwzględne przestrzeganie zasady, że planowane zajęcia nie mogą być odwoływane, ani samowolnie przekładane lub kumulowane – w przypadkach losowych należało natychmiast, z odpowiednim wyprzedzeniem, poinformować dziekanat z potwierdzeniem mailowym.

Planowaniem godzin dydaktycznych nauczycielom akademickim (przydziałem czynności) zajmował się dziekan P. L..

Od początku wiadomo było, że szkoła nie ma wystarczającej ilości studentów, roczników i kierunków, aby powód mógł faktycznie w ramach godzin dydaktycznych zrealizować pensum w wymiarze 120 godzin.

Dopiero w razie hipotetycznego otworzenia nowych kierunków i skutecznego naboru na powyższe, byłoby to możliwe. Do otworzenia nowych kierunków jednak w spornym roku akademickim nie doszło.

J. H. dokonywał zmian na planie, jak również wydawał w tym zakresie polecenia za pośrednictwem E.S. bądź P. L..

Nie wymagano od nauczycieli, by byli na uczelni 40 godz. tygodniowo, tylko by byli na zajęciach i w umówionych godzinach dyżurów, konsultacji, posiedzeń. Większość nauczycieli łączyła zatrudnienie z inną uczelnią, co było od początku znane przedstawicielom uczelni.

(**Dowód** : umowa o pracę wraz z załącznikiem – k. 13-15, 138-141, pismo z dn. 28.09.2012 r. k. 16, 142, zakres obowiązków – k. 143, świadectwo pracy- k. 308-309, zeznania P. Z. – k. 402-403 (nagranie z rozprawy z dnia 15.07.2015r. 00:59:52-01:25:31), zeznania świadka S. C. – k. 556-558 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 00:19:36-01:21:19), zeznania świadka P.L. k. 404-406 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 01:26:48-01:57:23), zeznania świadka J. H.- k. 558-559v (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 01:24:44-02:22:59), k. 684v-687 (nagranie z rozprawy z dn.17.03.2016r. 00:03:30-01:34:53), częściowo zeznania świadka E. N. (S.) – k. 560v -563 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 03:00:21-04:21:16), zeznania świadka M. S. – k. 727-729 (nagranie z rozprawy z dn. 30.06.2016r. 00:03:54-00:36:19), zeznania świadka K. S.- k. 742-743 (nagranie z rozprawy z dn. 23.09.2016r. 00:05:58-00:16:41), zeznania świadka L. P.- k. 743-745 (nagranie z rozprawy z dnia 23.09.2016r. 00:16:50-00:45:16), zeznania powoda J. G. (1) – k. 745-748 (nagranie z rozprawy z dn. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36)

W dniu 31 stycznia 2012r. Senat (...)w S. zatwierdził znowelizowany Statut Szkoły.

(**Dowód** : uchwała i statut – k. 145-159)

Zarządzeniem Założyciela (...)w S. Prezesa (...) Sp. z o.o. z dnia 1 lutego 2012r. wszystkie kwestie związane z finansami (...) w S., w szczególności zaciąganie zobowiązań, podpisywanie umów cywilnoprawnych z osobami i podmiotami, zatrudnienie pracowników dydaktycznych i administracyjnych, przyznawanie dodatków funkcyjnych, przyznawanie nagród, premii i stypendiów musiało być zatwierdzone przez Założyciela lub jego przedstawiciela pod rygorem nieważności zobowiązań. Zarządzenie miało obowiązywać od dnia 1 lutego 2012r.

(**Dowód** : zarządzenie – k. 438)

Strony podpisały nadto tzw. „decyzję stypendialną”, na mocy której powód miał otrzymywać stypendium począwszy od dnia 1 października 2012r. do dnia 31 lipca 2013r. w kwocie 40.000 zł, które miało być wypłacane w miesięcznych ratach po 4.000 zł.

Dokument zatytułowany „decyzja stypendialna” opatrzony był datą 28 lipca 2012r., podpisany został w dacie zawarcia umowy o pracę.

Wbrew wstępnej treści „decyzji stypendialnej”, stypendium to zostało przyznane bez wniosku Komisji Kwalifikacyjnej, bez odbycia jakiegokolwiek posiedzenia tejże komisji w dniu 28 lipca 2012r.

Mimo, że w treści powyższej umowy zawarto oświadczenie, że stypendysta zapoznał się z Regulaminem przyznawania stypendiów, to jednak takowy Regulamin nikomu z nauczycieli akademickich nie został wówczas przedstawiony.

Regulamin przyznawania stypendiów został sporządzony w okresie późniejszym. Powyższy został opatrzony datą 28 września 2012r.

(...) w S. nie wystąpiła do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego o zatwierdzenie Regulaminu przyznawania stypendiów i Regulamin ten nie został zatwierdzony przez Ministerstwo.

Decyzja stypendialna nie była w żaden sposób związana z pracą naukową – otrzymały je także pracownice administracji – A. N., B. W. i A. A..

Stypendium stanowiło w istocie dodatkowy składnik wynagrodzenia.

Od października 2014r. u pozwanego nie ma takowego składnika wynagrodzenia.

(Dowód: decyzja stypendialna – k. 17, e-maile –k. 37-38, 40, 44, 46, pismo z dnia 23 kwietnia 2014 r. – k. 108, Regulamin przyznawania stypendiów datowany na 28 września 2012 r.- k. 256-258, listy płac dot. stypendium- k. 455-474, decyzja ZUS z dnia 25.07.2016r.- k. 737-740v, zeznania P. Z. – k. 402-403 (nagranie z rozprawy z dnia 15.07.2015r. 00:59:52-01:25:31), zeznania świadka P. L. – k. 404-406 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 01:26:48-01:57:23), zeznania świadka S. C. – k. 556-558 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 00:19:36-01:21:19), częściowo zeznania świadka E. N. (S.)- k. 560v -563 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 03:00:21-04:21:16), zeznania świadka A. N.- k. 563-563v (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 04:23:07-04:38:32), częściowo zeznania świadka J. H. – k. 558-559v (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 01:24:44-02:22:59), k. 684v-687 (nagranie z rozprawy z dn.17.03.2016r. 00:03:30-01:34:53), częściowo zeznania świadka T. H. – k. 687-688 (nagranie z rozprawy z dn. 17.03.2016r. 01:36:47-02:05:32), zeznania świadka R.D. k. 688v-689 (nagranie z rozprawy z dn. 17.03.2016r. 02:14:48-02:37:23), częściowo zeznania świadka M. S. – k. 727-729 (nagranie z rozprawy z dn. 30.06.2016r. 00:03:54-00:36:19), częściowo zeznania świadka R. M.- k. 729-730 (nagranie z rozprawy z dnia 30.06.2016r. 00:38:52-00:54:55), zeznania świadka L. P.- k. 743-745 (nagranie z rozprawy z dnia 23.09.2016r. 00:16:50-00:45:16), zeznania powoda J. G. (1)- k. 745-748 (nagranie z rozprawy z dn. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36), zeznania za pozwanego M. P. – k. 748-749 nagranie z rozprawy z dn. 23.09.2016r. 01:41:02-01:51:56)

Począwszy od dnia 1 lipca 2008r. obowiązywał w pozwanej szkole Regulamin Wynagrodzeń.

Powyższy został zatwierdzony przez Senat pozwanego.

Regulamin przewidywał w § 2 ust. 1 pkt a, iż wynagrodzenie dla profesora zwyczajnego (z tytułem naukowym) mieścić się winno w przedziale od 5.000 do 8.000 zł.

Regulamin przewidywał także dodatkowe wynagrodzenie za promowanie pracy doktorskiej (wynagrodzenie równoważne 4,50 godzinom dydaktycznym), za recenzję (wynagrodzenie równoważne 1 godz. dydaktycznej), za uczestnictwo w obronie (wynagrodzenie równoważne 2 godz. dydaktycznym), za udział w egzaminie (wynagrodzenie równoważne 1/2 godz. dydaktycznej).

W tym zakresie przewidziano licznie powyższych godzin gdy następuje przekroczenie pensum, a jeżeli nie, to godziny te zalicza się do wypracowanych godzin dydaktycznych w ramach pensum.

Rozwiązanie takie miało również zastosowanie u pozwanego w roku akademickim 2012/2013.

Regulamin ten przewidywał także dodatki funkcyjne dla osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę (§11) - dla rektora w kwocie od 4.000 do 12.000 zł, zaś dla prorektora od 2.000 do 5000 zł.

(Dowód: Regulamin Wynagrodzeń (...)w S. – k. 392-397, 550-554, zeznania P. Z. – k. 402-403 (nagranie z rozprawy z dnia 15.07.2015r. 00:59:52-01:25:31), zeznania świadka P. L. – k. 404-406 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 01:26:48-01:57:23), zeznania świadka S. C.- k. 556-558 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 00:19:36-01:21:19), zeznania świadka J. R. – k. 559v-560v (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 02:26:17-02:53:56), zeznania świadka T. H. – k. 687-688 (nagranie z rozprawy z dn. 17.03.2016r. 01:36:47-02:05:32), częściowo zeznania świadka M. S. – k. 727-729 (nagranie z rozprawy z dn. 30.06.2016r. 00:03:54-00:36:19), zeznania powoda J. G. (1) – k. 745-748 (nagranie z rozprawy z d. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36)

Podczas ustalania warunków zatrudnienia mówiono nauczycielom, że różnica między godzinami, które są faktycznie do wykonania, a które wynikają z umów, będzie pokrywana zadaniami organizacyjnymi.

J. G. (1), jako prorektor ds. nauki, przygotował ogólne pismo dotyczące zakresu obowiązków i odpowiedzialności etatowego nauczyciela akademickiego, w którym wskazano m.in., iż obowiązkiem tym jest prowadzenie zajęć dydaktycznych zgodnie z przydziałem i harmonogramem, udział w egzaminach, pisanie recenzji, udział w pracach różnych ze studentami, organizacja kursów, szkoleń seminariów i konferencji itp.

(**Dowód** : pisma – k. 259-263, zeznania świadka P. L. – k. 404-406 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 01:26:48-01:57:23), zeznania świadka S. C. – k. 556-558 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 00:19:36-01:21:19), zeznania powoda J. G. (1) – k. 745-748 (nagranie z rozprawy z d. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36)

Powód w semestrze zimowym 2012/2013 wypracował 60 godzin dydaktycznych, uczestniczył również dodatkowo w zajęciach na zastępstwie za dr. W. w dniach 26 i 27 stycznia 2013r., (8 godzin), brał nadto udział w egzaminach dyplomowych 20 grudnia 2012r., 10 stycznia 2013r., 30 stycznia 2013 r. (8 godzin).

W semestrze letnim 2012/2013 powód wypracował 20 godzin dydaktycznych, dodatkowo brał udział w egzaminach dyplomowych w dniach 2,9 i 17 lipca 2013r.

Powód miał również 6 dyplomantów (każdy po 4,5 godziny).

(Dowód : raport o realizacji planu zajęć – semestr zimowy r. akad. 2012/2013- k. 192-195 oraz letni – k. 196-199, zestawienie – k. 446, pismo strony powodowej z dnia 14 sierpnia 2015r.- k. 518-519- okoliczność bezsporna, oświadczenie powoda – k. 447-450, siatka (zestawienia) godzin – k. 18-19, godziny dydaktyczne – k. 21-27)

Dopiero we wrześniu 2013r. powstała kwestia rozliczenia stypendiów, zadanie to na polecenie J. H. powierzono Senackiej Komisji ds. Nauki, której przewodniczyła profesor K..

Komisja podczas posiedzenia w dniu 25 września 2013r. zapoznała się ze sprawozdaniami co do stypendiów i zaaprobowała materiały przedstawione przez nauczycieli akademickich do rozliczenia stypendialnego za rok 2012/2013.

Podczas posiedzenia w dniu 27 września 2013r. Senat to sprawozdanie zatwierdził, a obecny przedstawiciel pozwanego nie zgłosił w tym zakresie sprzeciwu.

W dniu 30 września 2013r. uczelniana komisja weryfikująca w składzie J. G. (1), E. P., T. K., P. L., R. D. doliczyła do pensum dydaktycznego godziny z innych czynności – w przypadku powoda ilość ta dotyczyła 107 godzin.

(Dowód : protokół z posiedzenia Senatu (...) w S. z dnia 27 września 2013r.- k. 54-56, protokół z posiedzenia senackiej Komisji ds. Nauki z dnia 25.09.2013 r.- k. 201-202, raport uczelnianej komisji weryfikującej sprawozdania z dnia 30.09.2013 r.-k.69-69v, 203-205 i poprawiony raport uczelnianej komisji weryfikującej – k. 67-68, 206-212, zeznania P. Z. – k. 402-403 (nagranie z rozprawy z dnia 15.07.2015r. 00:59:52-01:25:31), zeznania świadka P. L. -k.

404-406 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 01:26:48-01:57:23), zeznania świadka S. C. – k. 556-558 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 00:19:36-01:21:19), częściowo zeznania świadka E. N. (S.) – k. 560v -563 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 03:00:21-04:21:16), częściowo zeznania świadka J. H. – k. 558-559v (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 01:24:44-02:22:59), k. 684v-687 (nagranie z rozprawy z dn.17.03.2016r. 00:03:30-01:34:53), częściowo zeznania świadka T. H.- k. 687-688 (nagranie z rozprawy z dn. 17.03.2016r. 01:36:47-02:05:32), zeznania świadka R.D. k. 688v-689 (nagranie z rozprawy z dn. 17.03.2016r. 02:14:48-02:37:23), zeznania powoda J. G. (1)- k. 745-748 (nagranie z rozprawy z d. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36)

W dniu 2 października 2013r. doszło do spotkania roboczego u pozwanego, w którym udział wzięli: P. L., J. G. (1), J. P., J. H., M. R., L. P., D. H., J. G. (2) i E.S., w trakcie którego poruszano kwestie wynagrodzeń pracowników etatowych dydaktycznych oraz pozostałych spraw dotyczących uczelni w związku z zakończeniem roku akademickiego 2012/2013.

(Dowód : notatka ze spotkania – k. 359-362)

W dniu 14 października 2013r. w związku ze zmianą władz Uczelni sporządzono ponowny Raport w sprawie wykonania pensum.

W raporcie wskazano, że weryfikacją zajął się prorektor prof. nadzw. dr. hab. T. H. i dziekan dr. J. P..

Komisja stwierdziła brak podstaw do zaliczenia dodatkowych godzin wskazanych przez powoda (107 godzin), jako wykonanie pensum uznając, że wymienione w raporcie prace mieszczą się w zakresie obowiązków i odpowiedzialności etatowego nauczyciela akademickiego.

W tym czasie dr J. P. nie był pracownikiem pozwanego, nie został nim także później, mimo iż na raporcie znalazła się pieczęć J. P. jako dziekana, ale nie został on powołany na tę funkcję i nie sprawował jej w dacie sporządzenia raportu.

O wszystkim decydował w tym przedmiocie w istocie T. H., który przy dokonywaniu weryfikacji sprawozdań przygotowanych przez pracowników naukowych nie opierał się na żadnych obiektywnych, możliwych do sprawdzenia kryteriach tylko na swoim doświadczeniu i wiedzy.

Tego samego dnia, Komisja w tym samym składzie, dokonała także weryfikacji oceny raportu dotyczącego rozliczenia stypendialnego z dnia 25 września 2013r.

W przypadku powoda J. G. (1), w oparciu o przedłożone w dniu 24 września 2013 r. materiały dydaktyczne i naukowe praca stypendialna została zaakceptowana w 100%.

(Dowód : Raport w sprawie pensum z 14.10.13r. – k. 160-183 i 213-229, pismo z dnia 14.10.2013r.-k. 230, zeznania P. Z. – k. 402-403 (nagranie z rozprawy z dnia 15.07.2015r. 00:59:52-01:25:31), zeznania świadka P. L. – k. 404-406 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 01:26:48-01:57:23), zeznania świadka S. C. – k. 556-558 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 00:19:36-01:21:19), częściowo zeznania świadka E. N. (S.) – k. 560v-563 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 03:00:21-04:21:16), zeznania świadka J. H. – k. 558-559v (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015r. 01:24:44-02:22:59), k. 684v-687 (nagranie z rozprawy z dn.17.03.2016r. 00:03:30-01:34:53), częściowo zeznania świadka T. H.- k. 687-688 (nagranie z rozprawy z dn. 17.03.2016r. 01:36:47-02:05:32), zeznania świadka R. D. - k. 688v-689 (nagranie z rozprawy z dn. 17.03.2016r. 02:14:48-02:37:23), częściowo zeznania świadka L. P.- k. 743-745 (nagranie z rozprawy z dnia 23.09.2016r. 00:16:50-00:45:16), zeznania powoda J. G. (1)- k. 745-748 (nagranie z rozprawy z d. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36)

Nauczyciele akademicy składali sprawozdania z wykonanych zajęć, były one następnie porównywane przez dziekana P. L. z planem zajęć, następnie sprawdzane przez E. S. kierownika administracyjnego, która bądź je przyjmowała bądź odrzucała.

Gdy raporty były niezgodne z planem zajęć wykładowcy musieli pisać oświadczenia, w których wyjaśniali zaistniałe rozbieżności.

Ostatecznie dokumenty te trafiały do Kanclerza, który podejmował decyzję o wypłacie wynagrodzenia.

Powyższe dokumenty składało co miesiąc.

Powód wykonał wszystkie zaplanowane przez pozwanego dla niego zajęcia.

(Dowód: e-mail- k. 30, 36, oświadczenia- k. 447-450, zeznania P. Z. – k. 402-403 (nagranie z rozprawy z dnia 15.07.2015r. 00:59:52-01:25:31), zeznania świadka S. C.- k. 556-558 (nagranie z rozprawy z dn. 2.12.2015 r. 00:19:36-01:21:19), zeznania P.L.k. 404-406 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 01:26:48-01:57:23), zeznania powoda J. G. (1)- k. 745-748 (nagranie z rozprawy z d. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36)

Kwestor uczelni naliczał wynagrodzenie nauczycieli akademickich na podstawie umowy o pracę.

W Uczelni nie stosowano zapisów Regulaminu Wynagradzania obowiązującego w placówce. Uznano, że nie ma takiego obowiązku, skoro zmienił się właściciel.

Pracownikom Szkoły nie wypowiedziano warunków umów wynikających z Regulaminu.

Powód nie otrzymał wynagrodzenia za pracę za miesiąc sierpień 2012r., wrzesień 2012r, oraz sierpień 2013r i wrzesień 2013 r. jak również w miesiącu maju 2013r. oraz lipcu 2013r. części wynagrodzenia, określanego przez pracodawcę jako stypendium.

W okresie zatrudnienia powód nie przebywał na zwolnieniu lekarskim.

(Dowód : zeznania świadka P.L. -k. 404-406 (nagranie z rozprawy z dn. 15.07.2015r. 01:26:48-01:57:23), listy płac k. 475-498, operacje z rachunków – k. 499-515, pismo PIP z dnia 13.12.2013r.- k. 375-377, oświadczenie – k. 516, zeznania powoda J. G. (1)- k. 745-748 (nagranie z rozprawy z d. 23.09.2016r. 00:55:31-01:39:36)

Umowa o pracę łącząca strony uległa w dniu 30 września 2013r. na skutek upływu czasu, na który była zawarta.

(okoliczność bezsporna)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów, prywatnych znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości strony nie kwestionowały, w szczególności dotyczących przebiegu zatrudnienia powoda, zawartych w aktach osobowych pracownika.

Podstawę ustaleń Sądu stanowiły również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków w osobach P. Z., P. L., S. C., J. H., J. R., E. N. (uprzednio S.), A. N., K. S., L. P., T. H., R. D., A.D., M. S., R. M., jak również stron postępowania.

Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie, w jakim każdy z nich stanowił podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 k.p.c. Z powyższego wynika, że dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności przedmiotowych dowodów, przy czym ich prawdziwość, jak również autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania. (z wyłączeniem dokumentu z dnia 4 sierpnia 2012r – k.683)

W ocenie Sądu materiał dowodowy sprawy potwierdził, iż strony w dniu 8 lutego 2012r. zawarły umowę przedwstępną, której przedmiotem było przyrzeczenie zawarcia z powodem przyszłej umowy o pracę. W oparciu o powyższą

pozwany zobowiązał się do zawarcia właściwej umowy o pracę z powodem w charakterze samodzielnego pracownika naukowo- dydaktycznego, zaliczanego do minimum kadrowego na studiach magisterskich, z gwarantowanym uposażeniem w wysokości 8.000 zł brutto miesięcznie, a w przypadku podjęcia przez niego dodatkowej pracy na innej uczelni w wysokości 7.000 zł brutto. W przypadku nie otrzymania przez pozwanego pozytywnej decyzji odnośnie otwarcia studiów magisterskich powód miał być zatrudniony na studiach I stopnia. Strony ustaliły termin zawarcia przyrzeczonej umowy o pracę na dzień 15 września 2012r. Na przedmiotowej umowie przedwstępnej pismem odrębnym zostało określone pensum powoda na 90 godzin. Wskazać należy, iż powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków w osobach J. R., który podpisał powyższą umowę z powodem, z ramienia pozwanej Uczelni, jak również powoda. Z zeznań w/w osób wynika zgodnie, iż o zawarciu powyższej umowy wiedzę posiadał również przedstawiciel założyciela pozwanego J. H., który również uczestniczył częściowo w procesie negocjacji umowy. W związku z powyższym za niewiarygodne uznać należało w tym zakresie zeznania J. H., który zaprzeczył, aby wiedzę w przedmiocie tejże umowy posiadał. W ocenie Sądu bez znaczenia pozostaje w tym zakresie okoliczność, iż powyższa umowa nie znajduje się w aktach osobowych pracownika, skoro obowiązek jej przechowywania spoczywał na stronie pozwanej. Powód zaś nie miał jakiegokolwiek wpływu na sposób jej składowania u pozwanego. Istotne jest, iż okoliczności jej zawarcia potwierdziły strony samej umowy tj. powód oraz J. R.. Powód posiadał również oryginał powyższej, który złożył do akt. Strona pozwana w toku prowadzonego postępowania nie podnosiła zaś jakichkolwiek zarzutów dotyczących braku jej autentyczności.

W ocenie Sądu materiał dowodowy potwierdził również, iż dniu 4 sierpnia 2012r. miało miejsce spotkanie powoda, jak również J. H. oraz A. B., na którym uzgodnione zostały warunki przyszłego zatrudnienia powoda J. G. (1) na stanowisku prorektora obejmujące : wynagrodzenie w wysokości 15.000 zł miesięcznie, zapewnienie powodowi finansowania przez pozwanego delegacji krajowych i zagranicznych, nadto konferencji i innych naukowych wyjazdów, użyczenie mu laptopa z łączem internetowym oraz samochodu służbowego. Powyższe okoliczności zostały bezspornie potwierdzone zeznaniami świadka A. B., jak również powoda.

Okolicznościom związanym z samym spotkaniem nie zaprzeczał również w toku postępowania świadek J. H., jakkolwiek wskazywał iż powyższe dotyczyło jedynie możliwości pozyskania przez powoda studentów z zagranicy. J. H. zaprzeczył również, iż w trakcie powyższego składał na piśmie jakiegokolwiek zobowiązania w imieniu pozwanego.

Z dowodów zgromadzonych w sprawie wynika, również iż w dniu 7 sierpnia 2012r. pozwany powołał J. G. (1) na stanowisko prorektora ds. naukowo – badawczych i współpracy z zagranicą. A. B. zaś z dniem 7 sierpnia 2012r. został powołany na stanowisko Rektora pozwanej Uczelni.

Zdaniem Sądu na uwzględnienie zasługiwały twierdzenia powoda, iż po powołaniu go na stanowisko prorektora w istocie od tegoż momentu został on zatrudniony w pozwanej Uczelni. W tym zakresie powód podał, iż w tym okresie głównym jego celem było uporządkowanie zagadnień związanych z dokumentacją szkoły, przygotowanie rekrutacji na I rok kierunku „turystyka i rekreacja”, uporządkowanie zatrudnienia według wymaganego minimum kadrowego, rekrutacja na I rok nowootwieranego kierunku studiów „bezpieczeństwo wewnętrzne” i związane z nim kompletowanie kadry, zgodnie z wymaganiami określonymi dla minimum kadrowego oraz opracowanie planów studiów dla pierwszych lat oraz zaproponowanie personalnej obsady przedmiotów. Nadto powód zajmował się kontaktami z Ministerstwem, czy też uczestniczył w spotkaniach z gośćmi z innych Uczelni, jak również wydawał w tym zakresie wiążące polecenia służbowe

Powód podkreślił, iż działania te z uwagi na krótkie terminy wymagały zaangażowania ze strony powoda, znacznego nakładu pracy i wzmoczonego wysiłku. Powód wykonywał wskazane czynności mimo niezawarcia z nim na piśmie umowy o pracę, ponosząc nadto koszty dojazdów. Następnie w dniu 27 września 2012r. w związku z odwołaniem z funkcji Rektora A. B. powód objął obowiązki rektora do czasu powołania nowego. Wówczas zakres jego obowiązków uległ rozszerzeniu.

Okoliczności związane z wykonywaniem pracy przez powoda, również w miesiącu sierpniu 2012 roku, zostały potwierdzone zeznaniami powoda, jak również świadków w osobach P. L., S. C. oraz A. D..

Z dowodów sprawy wynika również, iż następnie strony w dniu w dniu 28 września 2012r. zawarły na piśmie umowę o pracę na czas określony do dnia 30 września 2013r.

W oparciu o powyższą powód został zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego, w pełnym wymiarze czasu pracy (określonym jako 120 godzin pensum), za wynagrodzeniem 3.000 zł brutto. Jako termin rozpoczęcia pracy wskazano datę 1 października 2012r.

W związku z powierzeniem powodowi funkcji „prorektora” w (...) w S. został mu przyznany począwszy od 1 października 2012r. dodatek funkcyjny w wysokości 3.000 zł brutto miesięcznie.

Sąd nie znalazł nadto podstaw do podważenia zeznań świadków w osobach P. Z., P.L., S. C., jak również powoda J. G. (1) w zakresie okoliczności dotyczących przyznania i wypłaty tzw. stypendium, z których zgodnie wynikało, iż powyższe stanowiło faktycznie składnik oraz ukrytą część wynagrodzenia. Świadczyli w tym zakresie jakie były ustalenia co do rzeczywistego celu określania tego składnika w trakcie podpisywania umów. Na ten moment przekonywano powoda i innych nauczycieli, że stypendium korzysta ze zwolnienia z podatku dochodowego przez co jest korzystniejsze dla szkoły finansowo, a powszechnie było wiadomo, że jest ona w trudnej sytuacji, bo w poprzednim roku nie było naboru. Dodatkowo fakt, iż stypendium było ukrytą formą wypłaty wynagrodzenia świadczy powszechność tego składnika przy umowach o pracę nauczycieli, co przeczy idei stypendium, które się przyznaje tylko nielicznym i w konkretnym celu już za konkretne osiągnięcia naukowe. Okoliczność otrzymywania takiego składnika wynagrodzenia również przez pracowników administracyjnych wynika z akt sprawy, w szczególności złożonych do akt list dot. wypłaty tegoż składnika, jak również zeznań świadków M. S., E. N. (uprzednio S.), jak również A. N..

Materiał dowodowy potwierdził również, iż założenia wynikające ze złożonego do akt Regulaminu stypendialnego nie były w istocie realizowane. Powyższy nie istniał również w dacie zawarcia przez strony tzw. decyzji stypendialnej. Pracownicy nie mieli świadomości, iż takowy dokument w ogóle istnieje. Powyższym nie posiłkowała się również w czasie swych prac tzw. pierwsza Komisja stypendialna pod przewodnictwem prof. K.. Okoliczność powyższa została podniesiona przez powoda, jak również świadków P. Z., P. L., S. C., R. D..

Podkreślić w tym miejscu należy, iż złożony do akt sprawy Regulamin stypendialny został opatrzony datą 28 września 2012r.

W tym zakresie na uwagę zasługiwały również zeznania T. H. (członka tzw. drugiej Komisji stypendialnej), który początkowo nie pamiętał, czy Komisja w czasie prac posiłkowała się jakimkolwiek Regulaminem, wskazał w tym zakresie, iż rozliczeń dokonywano na podstawie statutu oraz zakresu obowiązków. Później zaś, dopiero po okazaniu dokumentu, świadek przypominał sobie, iż okazany Regulamin Komisja musiała mieć.

Co istotne w zakresie prowadzonych rozważań powyższy nie został również zatwierdzony przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Powyższe podważa zatem, iż niniejszy miał na celu ocenę jakiegokolwiek dorobku naukowego nauczycieli.

Na uwagę w tym przedmiocie zasługuje również decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, złożona do akt, z dnia 25 lipca 2016r., w której treści wyraźnie uznano, iż tzw. stypendium stanowiło w istocie składnik wynagrodzenia, od którego wbrew obowiązującym w tym zakresie przepisom prawa pracodawca w sposób nieprawidłowy nie odprowadzał składek na ubezpieczenie społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne. (k. 737-740v)

W ocenie Sądu materiał dowodowy potwierdził również, iż pozwany nie zapewnił powodowi wystarczającej ilości godzin dydaktycznych. Sąd uznał w tym zakresie za wiarygodne zeznania powoda, jak również świadków, który na powyższe okoliczności wskazali. W szczególności za potwierdzone w tym zakresie należy uznać, że wysokość pensum była ustalana przez J. H. w sposób całkowicie dowolny i w oderwaniu od możliwości uczelni, która nie była w tamtym czasie w stanie zapewnić wskazanych w umowie godzin pracy. To zresztą wynika również z tabeli złożonej do akt sprawy, w której wskazano, że powód miał zapewnioną jedynie niepełną ilość godzin dydaktycznych z siatki godzin. Istotne jest, iż uczelnia zakładała otwarcie nowych kierunków, jak również pozyskanie studentów, również

zagranicznych. W związku z powyższym ilości pensum nakładane na nauczycieli uwzględniały powyższe założenie. Jakkolwiek na moment, iż przydziału nie było możliwości ich wypełnienia.

Także za wiarygodne należy uznać twierdzenia powoda J. G. (1), jak również świadka P.L., iż pensum nie było możliwe do wypracowania, w oparciu o przydzieloną siatkę godzin, brakujące zaś godziny do wykonania pensum miały być uzupełnione poprzez prace zlecone np. przy dyplomowaniu, redagowaniu publikacji, czy też czynnościach o charakterze marketingowym, bądź też porządkowywaniu dokumentacji uczelni. W/w świadek podkreślił, iż decyzja w przedmiocie ilości godzin do wypracowania przez pracownika była podejmowana jednoosobowo przez J. H., który dokonywał również przydziału godzin pracownikowi.

Wskazać należy, iż zeznania tegoż świadka były o tyle istotne w tym przedmiocie, albowiem do świadka jako dziekana trafiała informacja o ilości wypracowanych godzin przez pracownika, następnie dane te były przekazywane do świadka E.S., a ostatecznie przekazywane do akceptacji Kanclerza uczelni. Świadek podkreślił również, iż o przyznaniu pracownikowi dodatkowych godzin mógł zadecydować on lub rektor pozwanego. Okoliczności podnoszone przez świadka P. L. potwierdzili również świadkowie P. Z. oraz S. C..

Z powyższego wynika zatem, iż wykładowcy byli rozliczani z przeprowadzanych zajęć, zarówno przez dziekana P. L., jak i przez E. S. oraz Kanclerza uczelni. Przez cały czas władze uczelni miały zatem świadomość tego, że ich pracownicy naukowcy przebywają na uczelni tylko wówczas gdy wymagana jest ich obecność w związku z obowiązkami nauczyciela, a nie przez 8 godzin dziennie. Przez cały rok akademicki nie było to w żaden sposób przez szkołę podważane. Na marginesie jedynie należy wskazać, że pozwany nie wykazał również, co mieliby w tym czasie w ogóle robić.

Istotne jest również, iż o dodatkowych zajęciach na uczelni mógłby zadecydować wyłącznie pracodawca, nie zaś sam pracownik.

W ocenie Sądu materiał dowodowy sprawy potwierdził również, iż u pozwanego w okresie objętym sporem obowiązywał Regulamin Wynagradzania złożony przez powoda do akt sprawy, opatrzony datą 1 lipca 2008r, nadto, iż powyższy został zatwierdzony przez Senat pozwanego. Okoliczność ta została bezspornie potwierdzona w zeznaniach powoda, jak również przez świadków w osobach J. R., S. C. oraz M. S.. Z zeznań powyższych zbieżnie wynika, iż powyższy obowiązywał u pracodawcy, jakkolwiek jego postanowienia nie były stosowane. Powyższemu ustaleniu nie przeczy również okoliczność, iż J. H. indywidualnie negocjował z nauczycielami akademickimi zawarcie nowych umów. Okoliczność ta została zaś potwierdzona w zeznaniach J. H., E. N. (S.), L. P., czy M. S..

Nadto Sąd w zakresie dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych miał na uwadze, iż w przedmiocie oceny wykonania pensum oraz stypendiów obradowały dwie komisje, których ustalenia nie pokrywały się.

W tym zakresie pierwsza Komisja podczas posiedzenia w dniu 25 września 2013r. zapoznała się ze sprawozdaniami co do stypendiów i zaaprobowała materiały przedstawione przez nauczycieli akademickich do rozliczenia stypendialnego za rok 2012/2013.

Podczas posiedzenia w dniu 27 września 2013r. Senat to sprawozdanie zatwierdził, a obecny przedstawiciel pozwanego nie zgłosił w tym zakresie sprzeciwu. W dniu zaś 30 września 2013r. uczelniana Komisja weryfikująca w składzie J. G. (1), E. P., T. K., P. L., R. D. doliczyła do pensum dydaktycznego godziny z innych czynności – w przypadku powoda ilość ta dotyczyła 107 godzin. Następnie w dniu 2 października 2013r. doszło do spotkania roboczego u pozwanego, w którym udział wzięli: P. L., J. G. (1), J. P., J. H., M. R., L. P., D. H., J. G. (2) i E.S., w trakcie którego poruszano kwestie wynagrodzeń pracowników etatowych dydaktycznych oraz pozostałych spraw dotyczących uczelni w związku z zakończeniem roku akademickiego 2012/2013. W dniu 14 października 2013r. w związku ze zmianą władz Uczelni sporządzono ponowny Raport w sprawie wykonania pensum. W raporcie wskazano, że weryfikacją zajęli się prorektor prof. nadzw. dr. hab. T. H. i dziekan dr. J. P.. Komisja stwierdziła natomiast brak podstaw do zaliczenia dodatkowych godzin wskazanych przez powoda (107 godzin), jako wykonanie pensum uznając, że wymienione w raporcie prace mieszczą się w zakresie obowiązków i odpowiedzialności etatowego nauczyciela akademickiego. W tym czasie dr J. P. nie był pracownikiem pozwanego, nie został nim także później, mimo iż na raporcie znalazła się

pieczętka J. P. jako dziekana, ale nie został on powołany na tę funkcję i nie sprawował jej w dacie sporządzenia raportu. O wszystkim decydował w tym przedmiocie T. H., który przy dokonywaniu weryfikacji sprawozdań przygotowanych przez pracowników naukowych nie opierał się na żadnych obiektywnych, możliwych do sprawdzenia kryteriach tylko na swoim doświadczeniu i wiedzy. Tego samego dnia, komisja w tym samym składzie, dokonała także weryfikacji oceny raportu dotyczącego rozliczenia stypendialnego z dnia 25 września 2013r. W przypadku powoda J. G. (1), w oparciu o przedłożone w dniu 24 września 2013r. materiały dydaktyczne i naukowe praca stypendialna została zaakceptowana w 100%.

Co istotne, i to zostało podniesione wyżej, pierwsza Komisja w czasie dokonywania oceny stypendiów nie posiadała żadnego Regulaminu stypendialnego. Takowy został stworzony dopiero później.

Okoliczności te zostały potwierdzone w zeznaniach powoda, P. Z., P. L., S. C., E. N. (uprzednio S.), L. P., J. H., T. H., jak również R. D.. Powyższe wynika również z dowodów z dokumentów złożonych do akt sprawy.

Mając poczynione ustalenia faktyczne w sprawie Sąd uznał za wiarygodne zeznania J. H. jedynie w zakresie, w jakim powyższe znajdowały oparcie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. W pozostałym zakresie Sąd odmówił powyższemu wiarygodności, albowiem pozostawały one w rażącej sprzeczności z pozostałymi dowodowymi w sprawie. Za nie polegające na prawdzie Sąd uznał jego twierdzenia o braku obowiązywania u pozwanego Regulaminu Wynagradzania i braku jego mocy wiążącej, uznania iż stypendium nie stanowiło składnika wynagrodzenia, jak również braku zawarcia z powodem umowy przedwstępnej oraz braku dokonania ustaleń dotyczących przyszłego zatrudnienia powoda u pozwanego w czasie spotkania w hotelu w B. w dniu 4 sierpnia 2012r.

Niewiarygodne są także twierdzenia świadka, iż nie miał on wiedzy odnośnie ustaleń w kwestii przyszłej umowy z powodem, czy też daty faktycznego rozpoczęcia przez niego pracy, zwłaszcza w świetle tak zeznań świadków, jak i samego powoda, który właściwie od pierwszych dni sierpnia 2012 r. rozpoczął pracę na uczelni, a co znajduje pełne potwierdzenie w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, zwłaszcza przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego, jak również powierzonej mu funkcji prorektora. Twierdzenia świadka o braku obowiązywania u pozwanego jakiegokolwiek Regulaminu Wynagradzania były również nieprzekonywujące i niewiarygodne, albowiem strona pozwana sama złożyła do akt sprawy Regulamin Wynagradzania obowiązujące u pozwanego w latach wcześniejszych, co przeczy twierdzeniu iż takowe u pozwanego nie obowiązywały.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż świadek H. nie jest świadkiem obiektywnym, jest wysoce zaangażowany w sprawę po stronie pozwanej, co nakazuje ocenić jego zeznania jako stronnicze. Oceniając zeznania tego świadka Sąd miał również na uwadze treść art. 94 kp, z którego wynika, iż do podstawowych obowiązków pracodawcy należy organizowanie pracy w sposób zapewniający pełne wykorzystanie czasu pracy, jak również osiąganie przez pracowników, przy wykorzystaniu ich uzdolnień i kwalifikacji, wysokiej wydajności i należytej jakości, pracy. Powyższe ustalenie należało odnieść do zeznań świadka w zakresie nałożonego na pracownika pensum i możliwości jego wykonania.

Postanowieniem z dnia 23 września 2016r. (k. 745) Sąd na podstawie art. 217 § 3 kpc oddalił pozostałe wnioski dowodowe stron tj. sprecyzowane w punkcie 1 i 3 pisma procesowego powoda z dnia 30 kwietnia 2015r. (k. 371), nadto zawarte w punkcie 6 odpowiedzi na pozew (k. 120v), jak również wniosek dotyczący dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu grafologii na okoliczność ustalenia, czy dokument z dnia 4 sierpnia 2012r. został podpisany przez J. H..

W ocenie Sądu powyższe dowody zmierzały do ustalenia okoliczności nieistotnych z punktu widzenia przedmiotu postępowania, ich dopuszczenie stanowiłoby o nieuzasadnionym przedłużeniu toczącego się sporu. Poza tym okoliczności istotne z punktu widzenia przedmiotu sprawy zostały wykazane pozostałym materiałem dowodowym sprawy, w szczególności zeznaniami świadków, jak również stron postępowania oraz złożoną do nich dokumentacją źródłową. Wniosek dowodowy powoda dotyczący dołączenia do akt postępowania również spraw o sygn. (...), (...) oraz (...) prowadzonych przed tutejszym Sądem uznać należało za nieprzydatny, również mając na uwadze fakt, iż rozstrzygnięcia zapadłe w tychże sprawach nie mają znaczenia dla ustalenia istotnych okoliczności w niniejszej

sprawie, które to Sąd poczynił samodzielnie w toku niniejszego rozpoznania. Mając na uwadze okoliczności powołane wyżej Sąd pominął również dowód z przesłuchania w charakterze świadka H. S. wobec jej niestawiennictwa. Nadto z zeznań świadka K. S. wynika, iż w/w nie była bezpośrednim świadkiem rozmów stron w przedmiocie warunków zatrudnienia powoda u pozwanego.

W ocenie Sądu powództwo J. G. (1) zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż poczynione ustalenia faktyczne w sprawie w sposób jednoznaczny wskazują, iż powód co najmniej, tj. począwszy od dnia 15 sierpnia 2012r. do dnia 30 września 2013r. świadczył pracę na rzecz pozwanego w ramach łączącego ich stosunku pracy.

Pozwany wprawdzie nie zawarł początkowo z powodem pisemnej umowy o pracę, jakkolwiek fakt zatrudnienia powoda już po powołaniu go na stanowisko prorektora, obowiązek świadczenia przez niego pracy po tejże dacie, potwierdzają zeznania powoda, jak również świadków wskazanych wyżej. Powyższe stanowiło również konsekwencję dokonanych przez strony ustaleń na spotkaniu w B. w dniu 4 sierpnia 2012r.

Żądanie powoda w pierwszej kolejności dotyczyło ustalenia istnienia stosunku pracy, a z tegoż żądania powód wywodził również dalsze tj. dotyczące zapłaty na jego rzecz wynagrodzenia za pracę. Dla bytu i zasadności roszczenia o wynagrodzenie za pracę niezbędne było zatem ustalenie, że między stronami faktycznie istniał stosunek pracy, w okresie wnioskowanym przez powoda.

Podstawę prawną żądania ustalenia stosunku pracy zawiera art. 189 kodeksu postępowania cywilnego [dalej: k.p.c.], stanowiący, że „powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny”. W orzecznictwie i piśmiennictwie nie budzi bowiem żadnych wątpliwości, że w razie sporu, co do treści umowy lub rodzaju stosunku prawnego, na podstawie którego była świadczona praca, pracownikowi przysługuje roszczenie o ustalenie rodzaju i treści umowy właśnie w oparciu o treść art. 189 k.p.c. Sąd uznał, że co do zasady powód miał interes prawny w zgłoszeniu żądania ustalenia istnienia stosunku pracy – i to nawet w sytuacji, gdy zgłosił także roszczenia pieniężne wynikające ze stosunku prawnego, co do którego domaga się wydania wyroku ustalającego.

Co prawda z reguły sama możliwość zgłoszenia powództwa o świadczenie wyłącza możliwość dochodzenia ustalenia – gdyż mogąc dochodzić bezpośrednio świadczenia, powód nie ma interesu w korzystaniu ze środka o bardziej ograniczonym zakresie, tj. powództwa o ustalenie – jednakże stosunek pracy wiąże się z tak daleko idącymi skutkami prawnymi, że w ocenie Sądu nie można przyjąć, że zgłoszone przez powoda roszczenia je wyczerpują. W tej sytuacji zdaniem Sądu powód miał bezsprzecznie interes w ustaleniu przez Sąd istnienia stosunku pracy.

Kryteria, jakimi kieruje się Sąd, ustalając czy między stronami istniał stosunek pracy, wynikają z art. 22 kp. Stanowi on, że przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem (§ 1). Podkreślenia przy tym wymaga, że zatrudnienie na takich warunkach jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy (§1¹) i nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w art. 22 § 1 (§1²). Z przywołanego przepisu wynikają następujące cechy stosunku pracy: (1) odpłatność, (2) osobiste świadczenie pracy przez osobę fizyczną, (3) wykonywanie pracy określonego rodzaju, w sposób ciągły i powtarzający się, (4) wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy i na jego ryzyko, (5) wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, (6) wykonywanie pracy w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę. Wszystkie te elementy muszą zająć łącznie, a brak jednego z nich zasadniczo wyklucza przyjęcie, że nawiązany został stosunek pracy. Zgodnie z ogólną zasadą postępowania cywilnego (art. 6 kc i 232 kpc) ciężar wykazania wszystkich powyższych okoliczności spoczywa na powodzie (osobie, która twierdzi, że jest/była pracownikiem). Nie można na podstawie powołanego przepisu konstruować swoistego domniemania stosunku pracy, tj. tezy, że każda aktywność zarobkowa w domniemany sposób wykonywana jest w warunkach stosunku pracy.

Nie można tym samym przerzucić na stronę pozwaną ciężaru wykazania, że zatrudnienie nie miało charakteru pracowniczego.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego, czy powód został zatrudniony już od dnia 15 sierpnia 2012r. tj. w związku z podjętymi czynnościami w ramach stosunku pracy, czy też nawiązanie stosunku pracy nastąpiło dopiero z datą wskazaną w umowie o pracę zawartą na piśmie w dniu 28 września 2012r.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim zeznania powoda oraz świadków powołanych wyżej, bezsprzecznie dowodzą, iż powód już co najmniej od dnia 15 sierpnia 2012 r. do dnia 30 września 2012r. wykonywał obowiązki pracownicze, czyli zanim doszło do zawarcia z nim pisemnej umowy o pracę. Bezspornym w sprawie była okoliczność, iż powód na początku sierpnia 2012r. został powołany na stanowisko prorektora ds. naukowo – badawczych i współpracy z zagranicą, wykonywał obowiązki związane z organizacją szkoły i te obowiązki służbowe w znacznej mierze pokrywały się z obowiązkami pracowniczymi wykonywanymi następnie w okresie obowiązywania umowy o pracę zawartej od dnia 1 października 2012r. Powyższe obowiązki od października 2012r. były nawet jeszcze bardziej rozbudowane, jakkolwiek zdaniem Sądu nie pozostawiało wątpliwości, że powód był już pracownikiem pozwanego tj. od dnia 15 sierpnia 2012r. do dnia 30 września 2012r. tj. przed zawarciem umowy o pracę z dnia 28 września 2012r.

O powyższym orzeczono zatem na podstawie art. 22 kp w punkcie II wyroku.

W zakresie określenia wysokości wynagrodzenia powoda za okres objęty sporem tj. za miesiące sierpień 2012r, wrzesień 2012r. oraz sierpień 2013r. i wrzesień 2013r. okolicznością bezsporną było, iż powód takowego świadczenia nie otrzymał.

W zakresie okresu dotyczącego 2012r. strona pozwana podnosiła w tym zakresie, iż strony łączyła umowa o pracę dopiero od dnia 1 października 2012r, w zakresie zaś miesięcy dotyczących roku 2013r. brak wypłaty wynagrodzenia na rzecz pracownika pozwany argumentował brakiem wykonania przez niego pensum.

Dla określenia wysokości należnego na rzecz powoda wynagrodzenia koniecznym było odniesienie się do obowiązującego u pozwanego Regulaminu Wynagradzania z dnia 1 lipca 2008r.

W ocenie Sądu powyższy stanowił obowiązujące u pozwanego źródło prawa pracy, która to okoliczność została podniesiona wyżej.

W tym zakresie Sąd miał bowiem na uwadze, iż ostatecznie sprecyzowane przez powoda żądanie dotyczące wynagrodzenia za pracę do powyższego Regulaminu się odnosiło. (k. 389-399)

Zgodnie z treścią art. 77² § 1 kp pracodawca zatrudniający co najmniej 20 pracowników, nieobjętych zakładowym układem zbiorowym pracy ani ponadzakładowym układem zbiorowym pracy odpowiadającym wymaganiom określonym w § 3, ustala warunki wynagradzania za pracę w regulaminie wynagradzania. Paragraf 5 cyt. przepisu stanowi zaś, że do regulaminu wynagradzania stosuje się odpowiednio przepisy art. 239 § 3, art. 241¹² § 2, art. 241¹³ oraz art. 241²⁶ § 2 kp.

Zgodnie z art. 241¹² § 2 pkt 1 kp pracodawca jest obowiązany zawiadomić pracowników o wejściu układu w życie, o zmianach dotyczących układu oraz o wypowiedzeniu i rozwiązaniu układu.

Z powyższego wynika, że pracodawca winien zawiadomić pracowników o wypowiedzeniu Regulaminu Wynagradzania. Zgodnie zaś z ustalonym stanem faktycznym na gruncie przedmiotowej sprawy pracodawca nie uczynił zadość temu obowiązkowi. Zdecydował jedynie na podstawie arbitralnej decyzji, że po zmianie władz uczelni obowiązujący Regulamin Wynagradzania przestaje obowiązywać, a warunki wynagradzania będą ustalane

indywidualnie z każdym pracownikiem odrębnie, z pominięciem regulacji wynikających z Regulaminu, przy czym nie powiadomił o tym pracowników Uczelni.

W ocenie Sądu meriti takie stanowisko jest jednak całkowicie nieuprawnione i z tego względu uznać należało, że wobec braku jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego wypowiedzenie obowiązywania Regulaminu Wynagradzania, tenże akt prawny uznać należało za obowiązujący u pozwanego w okresie objętym sporem. Bez wpływu na powyższe mają w tym zakresie następujące w między czasie zmiany właściciela szkoły, czy też treści statutu.

Nie sposób bowiem uznać, by zmiana statutu, aktu o charakterze organizacyjnym, regulującego strukturę organizacyjną uczelni, mogła wpływać na istnienie, czy obowiązywanie Regulaminu Wynagradzania, aktu płacowego, którego ważność i obowiązywanie określone jest przepisami rangi ustawowej – kodeksu pracy. Nie sposób przyjąć, iż akt wewnętrzny uczelni prywatnej uchyla przepisy kodeksu pracy.

Podkreślenia też wymaga, iż gdyby rzeczywiście statut spowodował utratę mocy wiążącej Regulaminu, to pracodawca winien sporządzić nowy Regulamin, z uwagi na treść art. 77² kp, czego pozwana spółka nie wykazała.

Potwierdza to pośrednio, iż ów dotychczasowy Regulamin cały czas obowiązywał.

Bezpośrednio zaś potwierdzają to świadkowie w osobach J. R., S. C. oraz M. S., jak również samego powoda, który piastował stanowisko prorektora pozwanego, a zatem bezsprzecznie miał wiedzę w zakresie obowiązujących u pozwanego regulacji wewnętrznych. Podkreślić należy, iż J. R. (szczególnie wiarygodny z uwagi na to, iż niezwiązany żadnym sporem z uczelnią, był rektorem do lipca 2012r. i oświadczył, że regulamin wynagradzania obowiązywał i nie mu nie wiadomo, by po wprowadzeniu nowego statutu przestał obowiązywać lub został uchylony).

Wskazać należy, iż powyższy Regulamin przewidywał w § 2 ust. 1 pkt a, iż wynagrodzenie dla profesora zwyczajnego (z tytułem naukowym) mieścić się winno w przedziale od 5.000 do 8.000 zł. Regulamin przewidywał także dodatkowe wynagrodzenie za promowanie pracy doktorskiej (wynagrodzenie równoważne za 4,50 godziny dydaktyczne), za recenzję (wynagrodzenie równoważne za 1 godz. dydaktycznej), za uczestnictwo w obronie (wynagrodzenie równoważne 2 godz. dydaktycznym), za udział w egzaminie (wynagrodzenie równoważne 1/2 godz. dydaktycznej). W tym zakresie przewidziano liczenie powyższych gdy następuje przekroczenie pensum, a jeżeli nie, to godziny te zalicza się do wypracowanych godzin dydaktycznych w ramach pensum. Rozwiązanie takie miało również zastosowanie w roku akademickim 2012/2013 u pozwanego. Regulamin ten ustalał nadto dodatki funkcyjne dla osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę (§11) dla rektora w kwocie od 4.000 do 12.000 zł, zaś dla prorektora od 2.000 do 5000 zł.

Zdaniem Sądu roszczenie powoda o wynagrodzenie za miesiące sierpień i wrzesień 2012r., jest konsekwencją ustalenia przez Sąd istnienia stosunku pracy pomiędzy stronami we wskazanym okresie. Za powyższy okres tj. za miesiące sierpień oraz wrzesień 2013r. bezsprzecznie powyższe wynagrodzenie nie zostało również powodowi wypłacone.

Strona pozwana nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów, że dokonała zapłaty na rzecz powoda tytułem wynagrodzenia za sporny okres..

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wynagrodzenie powoda za okres objęty sporem winno zostać ustalone mając na uwadze regulacje zawarte w powołanym wyżej Regulaminie Wynagradzania.

Sąd zasądził zatem na rzecz powoda należności tytułem wynagrodzenia wynikające z zapisów Regulaminu Wynagradzania, mając na uwadze stawki minimalne dotyczące profesora zwyczajnego, jak również dotyczące należności z tytułu dodatku funkcyjnego. W zakresie tego ostatniego (tj. dodatku funkcyjnego) Sąd miał na uwadze, iż powyższy winien odpowiadać wysokości takowego przyznanego powodowi przez pozwanego tj. w kwocie 3.000 zł brutto.

W ocenie Sądu powód spełnił wszelkie przesłanki do wypłaty wynagrodzenia, bowiem wykonywał wszystkie nałożone na niego obowiązki przez szkołę. Podkreślenia wymaga, iż w myśl zakresu obowiązków powód był zobowiązany

prować zajęcia dydaktyczne, zgodnie z przydziałem i harmonogramem. Pozwany nie wykazał zaś w toku prowadzonego postępowania, by takich zajęć powód nie zrealizował, by na jakiś zajęciach z harmonogramu i planu zajęć się nie pojawił i by była to nieobecność nieusprawiedliwiona, czy też obowiązki wynikające z pełnionej funkcji nie były przez niego wykonywane w związku z nieusprawiedliwioną nieobecnością.

Zgodnie z treścią art. 130 ust. 1 ustawy o szkolnictwie wyższym czas pracy nauczyciela akademickiego jest określony zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych. Zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzaje zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych określa senat.

W świetle powyższego uznać należało, iż to pracodawca winien był tak określić powodowi zadania, by pracownik mógł je wykonywać. Tymczasem pracodawca określił powodowi zadania wymiarem 120 godzin pensum, jednocześnie zaś nie stworzył mu możliwości ich realizacji w pełnym zakresie. Było to wiadome do początku, bowiem nie było naboru na jeden rok, i było zbyt mało kierunków, zbyt mało grup studentów, by wypracować to pensum. Sytuacja ta była znana pracodawcy – tj. szkole, a także nadzorującej ją spółce założycielskiej.

Podkreślenia wymaga, iż pracodawca wiedział, że nie ma możliwości przydzielenia powodowi zadań w wymiarze 120 godzin pensum na rok akademicki. Przedstawiciel założyciela J. H., pełniący czynności kontrolne, nadzorcze i zatwierdzające w zakresie zaciągania zobowiązań finansowych, czy też zawierania umów, sam wprowadził wyższe limity pensum niż wynikały z aktualnej siatki zajęć.

Wynikało to z przyjęcia koncepcji, iż gdyby pracodawca wskazał pracownikowi aktualny wymiar pensum, wynikający z aktualnej siatki zajęć i aktualnych możliwości uczelni, to w razie otwarcia nowego kierunku, o co uczelnia starała się na semestr letni, liczba godzin by wzrosła i trzeba byłoby zapłacić nauczycielom za godziny ponadwymiarowe (ponad pensum), czego uczelnia zapewne chciała uniknąć. Jednocześnie do otwarcia nowych kierunków nie doszło. W takiej sytuacji nie zasługuje na aprobatę przerzucanie skutków tego faktu – w postaci żądania zwrotu wynagrodzenia, czy braku zapłaty wynagrodzenia – na pracowników. Jest to sprzeczne z przepisami prawa pracy, istotą stosunku pracy, w ramach którego ryzyko gospodarcze prowadzonej działalności obciąża pracodawcę. Tu przez swoje działanie pozwana uczelnia próbowała przerzucić spoczywające na niej ryzyko gospodarcze- niepowodzenie wniosku o otwarcie nowego kierunku – na pracowników. Takie zachowanie jest bezprawne, sprzeczne z istotą stosunku pracy określoną w art. 22 kp.

Zgodnie z treścią art. 80 kp, wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią.

Na gruncie przedmiotowej sprawy mamy do czynienia z sytuacją, gdy pracodawca obciąża pracownika mniejszym wymiarem zadań niż przyjęty w umowie, z uwagi na brak możliwości ich powierzenia, który to brak leży wyłącznie po stronie pracodawcy. Zachodzi tu w ocenie sądu sytuacja analogiczna do sytuacji przestoju z art. 81 kp, zgodnie z którym pracownikowi za czas niewykonywania pracy, jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, przysługuje wynagrodzenie wynikające z jego osobistego zaszerogowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną.

Nie można twierdzić, iż to pracownik w takiej sytuacji powinien poszukiwać dla siebie zajęć dydaktycznych, bowiem nie można prowadzić zajęć nie objętych siatką godzin.

Wskazać należy, iż to nie powód odpowiadał za organizację pracy i nie on winien był zwracać się do swoich przełożonych o zmniejszenie godzin pensum, czy też umożliwienie mu ich wypracowania w wymiarze przydzielonym.

Fakt, że nie było wystarczającej ilości godzin do wykonania był wiadomy już w dniu podpisywania umowy o pracę. Dlatego, w ocenie Sądu, obecnie nie ma podstaw do tego, aby pozbawiać pracownika prawa do wynagrodzenia. Nie jest bowiem winą powoda to, że szkoła nie podolała organizacyjnie i nie zapewniła mu wymaganej ilości godzin pracy, mimo że on był gotów do ich wykonania.

Materiał dowodowy potwierdził, iż powód wykonał wszystkie zlecane mu czynności, także dodatkowe w ramach pełnionej funkcji.

Dlatego Sąd zasądził na rzecz powoda wynagrodzenie na mocy art. 80 kp i art. 81 kp per analogiam tj. za sierpień 2012r.- w wysokości 4.266,72 zł brutto, za miesiąc wrzesień 2012r.- w wysokości 8.000 zł brutto, za miesiąc sierpień 2013r. - w wysokości 8.000 zł brutto, za miesiąc wrzesień 2013 r.- w wysokości 8.000 zł brutto.

Odnosnie wysokości zasądzanego wynagrodzenia, stwierdzić należało, iż zasadne było żądanie powoda zasądzenia po 8.000 zł brutto za miesiące wrzesień 2012r. oraz za sierpień i wrzesień 2013r. oraz proporcjonalnie za przepracowany okres w miesiącu sierpniu 2012r.

Jak wynika z wyżej przywołanego Regulaminu wynagradzania pracownikowi pozwanej szkoły zatrudnionemu tak jak powód na stanowisku profesora zwyczajnego przysługuje minimalne wynagrodzenie w kwocie 5.000 zł. Należy jest również na jego rzecz dodatek funkcyjny z racji wykonywania funkcji prorektora w granicach od 2.000 zł do 5.000 zł brutto. W tym zakresie zdaniem Sądu, mając na uwadze wielkość dodatku funkcyjnego przyznanego powodowi po zawarciu umowy pisemnej tj. obowiązującej od dnia 1 października 2012r. powyższy winien być określony na poziomie 3.000 zł brutto.

Jak wyżej wskazano wyżej, Regulamin ten obowiązywał na uczelni, bowiem nie został wypowiedziany pracownikom nim objętym. Nie utracił mocy w sposób określony w kp. Twierdzenia strony pozwanej o tym, jakoby Regulamin przestał obowiązywać wobec zmiany statutu są niezgodne z przepisami prawa. Wbrew również twierdzeniom strony pozwanej powyższy Regulamin został zatwierdzony przez Senat pozwanego. Okoliczność ta została potwierdzona wiarygodnymi zeznaniami świadka J. R..

Sąd podzielił zatem twierdzenia powoda, iż mimo że świadczył pracę na rzecz pozwanego w okresie łączącego strony stosunku pracy, nie przebywał na zwolnieniu lekarskim, czy też nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy, nie otrzymał on za okres objęty sporem wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 18 § 1-2 kp postanowienia umów o pracę oraz innych aktów, na których podstawie powstaje stosunek pracy, nie mogą być mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy. Postanowienia, o których mowa w wyżej przywołanym przepisie, mniej korzystne niż przepisy prawa pracy są nieważne, zamiast nich stosuje się odpowiednie przepisy prawa pracy.

Wynagrodzenie powoda w umowie o pracę z dnia 28 września 2012r. zostało ustalone w umowie w wysokości 3.000 zł, było więc mniej korzystne niż to wynikające z Regulaminu, w związku z czym Sąd na podstawie § 2 pkt 1 Regulaminu w zw. z art. 18 § 2 kp zasądził na rzecz powoda kwoty po 8.000 zł brutto za sierpień i wrzesień 2013r., wrzesień 2012r. oraz kwotę 4.266,72 zł brutto za miesiąc sierpień 2012r. (tj. proporcjonalnie za okres przez niego przepracowany) wraz z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty. (art. 85 § 2 kp)

O powyższym orzeczono w punkcie II-VI wyroku.

Sąd uznał również za zasadne żądanie powoda dotyczące zasądzenia na jego rzecz wynagrodzenia po 4.000 zł netto, za miesiące maj 2013r. oraz lipiec 2013r. Powyższy składnik wynagrodzenia nie został bowiem przez pracodawcę za powyższy okres na jego rzecz wypłacony.

W tym zakresie Sąd miał na uwadze, iż strony podpisały tzw. decyzję stypendialną, będącą w istocie umową pozorną, bowiem jej zawarcie miało służyć ukryciu części wynagrodzenia powoda, jak i innych pracowników pozwanego, w postaci stypendium, które według uczelni miało być zwolnione od podatku i składek na ubezpieczenie społeczne, a co miało zmniejszyć koszty osobowe uczelni. Wyraźnie taki motyw wynika z zeznań powoda, jak i świadków powołanych wyżej, gdzie konsekwentnie wskazywali, iż miał to być w istocie składnik wynagrodzenia. Sposób przyznania tego stypendium – powszechny, dla wszystkich nauczycieli akademickich, bez oceny jakiegokolwiek dorobku naukowego, bez powołania komisji kwalifikacyjnej, bez przedstawienia planu naukowo badawczego, wskazuje, iż „decyzja” ta

została sporządzona jedynie dla pozorów, by ukryć część wynagrodzenia pod pozorem w istocie innego świadczenia, jak się uczelni wydawało, zwolnionego od należności publicznoprawnych. Podkreślenia przy tym wymaga, iż przyznanie stypendium nie odbyło się zgodnie ze złożonym Regulaminem stypendialnym, ani też nie spełniało warunków wskazanych w decyzji stypendialnej.

Zgodnie z Regulaminem stypendium miało ono być przyznawane na podstawie wniosku komisji kwalifikacyjnej, która miała ocenić i zweryfikować plan naukowo – badawczy przedłożony przez osobę ubiegającą się o stypendium, jednakże przed jego przyznaniem powód nie był zobligowany do sporządzenia takowego planu, nie było też żadnej Komisji, która miała go ewentualnie zweryfikować (§ 4 pkt 2 i 3 Regulaminu oraz § 1 decyzji stypendialnej). Dalej nie było dokumentu, w którym zostałby określony cel, na który zostało przyznane (§ 2 pkt 4 decyzji stypendialnej).

Sąd nadto nie dał wiary, o czym była mowa wyżej, aby takowy Regulamin istniał w dacie zawierania przez strony tzw. decyzji stypendialnej.

Bezsprzecznie powyższy został sporządzony później w celu umożliwienia rzekomej weryfikacji postępów pracy naukowej.

Powód bowiem oraz powołani wyżej świadkowie zgodnie zeznali, iż powyższego nie widzieli. Pozostali natomiast świadkowie wskazując, iż takowy u pozwanego istniał, nie operowali jednak konkretnymi datami, co uniemożliwiało ustalenie na jakim etapie powyższy został wprowadzony na uczelni.

Nadto przyznanie stypendium nie odbywało się zgodnie z procedurami wynikającymi ze złożonego przez pozwanego Regulaminu, co dodatkowo świadczy o tym, że w tamtym czasie powyższy nie obowiązywał. Koniecznym stało się także wskazanie, że decyzja stypendialna nosi datę 28 lipca 2012r, zaś na Regulaminie złożonym do akt sprawy, widnieje jako jego data 28 września 2012r., a więc data późniejsza niż data decyzji.

W ocenie Sądu Regulamin ten stworzono, po przedstawieniu wyników prac Komisji ds. nauki (tzw. pierwszej Komisji stypendialnej), która zatwierdziła prace stypendialne, w tym celu, aby można było inaczej niż ta Komisja ocenić stopień wykonania prac, aby znaleźć w ten sposób podstawę do usprawiedliwienia niewypłacenia powyższej należności.

W ocenie Sądu ewentualna kwestia oceny stopnia wykonania pracy stypendialnej nie ma znaczenia, bowiem tzw. stypendium było świadczeniem pozornym, ukrywającym w istocie w sobie składnik wynagrodzenia. Nadto po raz kolejny przywołać należy okoliczność, iż powyższy akt nie został zatwierdzony zgodnie z wymogami prawa tj. przez Ministerstwo ds. Nauki i Szkolnictwa Wyższego, co przeczy możliwości przyjęcia, iż niniejszy miał w założeniu jakąkolwiek ocenę dorobku naukowego pracowników, zwłaszcza iż takowe świadczenie było wypłacane również na rzecz pracowników administracyjnych. Okoliczność, iż powyższe świadczenie stanowiło w istocie składnik wynagrodzenia powoda został również ustalony w decyzji ZUS z dnia 25 lipca 2016r. złożonej do akt. (k. 737-740v) Powyższy dowód w zestawieniu z pozostałymi powołanymi wyżej dowodami, zaprzecza twierdzeniom strony pozwanej, iż powyższy był przyznawany jedynie za określony dorobek naukowy.

Pracownicy byli od początku informowani o tym, że kwota wskazana w decyzji stypendialnej jest kwotą netto i na takie warunki się zgadzali.

Dlatego taką kwotę, jak w decyzji, sąd zasądził powodowi tytułem wynagrodzenia za miesiąc maj 2013r. i lipiec 2013r.

Strona pozwana również w tym zakresie nie przedstawiła Sądowi żadnych dowodów potwierdzających wypłatę tychże należności na rzecz powoda za wskazane miesiące.

O powyższym orzeczono zatem na podstawie art. 80 kp w punkcie VII –VIII wyroku. O odsetkach Sąd orzekł na mocy art. 481 k.c. w zw. z art. 300 k.p. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeśli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z § 2 tegoż

przepisu, jeśli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. O odsetkach od powyższych kwot orzeczono na podstawie art. 85 §2 kp.

Sąd oddalił natomiast powództwo powoda dotyczące zasądzenia na jego rzecz żądania z tytułu odszkodowania związanego z brakiem dotrzymania przez stronę pozwaną warunków jego wynagradzania przyrzeczonych w umowie z dnia 8 lutego 2012r. W tym zakresie powód argumentował, iż mając na uwadze przyrzczone warunki jego zatrudnienia, a te zawarte w umowie o pracę, utracił kwotę około 1.023,37 zł netto miesięcznie. Odszkodowanie związane z różnicą z umowy przedwstępnej to zas kwota 1.023,37 zł x 13 pełnych miesięcy i 24 dni sierpnia 2012 r. czyli łącznie 14.096,61 zł. (k. 2-9)

Zgodnie z treścią art. 390 § 1-3 kc jeżeli strona zobowiązana do zawarcia umowy przyrzczonej uchyła się od jej zawarcia, druga strona może żądać naprawienia szkody, którą poniosła przez to, że liczyła na zawarcie umowy przyrzczonej. Strony mogą w umowie przedwstępnej odmiennie określić zakres odszkodowania. Jednakże gdy umowa przedwstępna czyni zadość wymaganiom, od których zależy ważność umowy przyrzczonej, w szczególności wymaganiom co do formy, strona uprawniona może dochodzić zawarcia umowy przyrzczonej. Roszczenia z umowy przedwstępnej przedawniają się z upływem roku od dnia, w którym umowa przyrzczonej miała być zawarta. Jeżeli sąd oddali żądanie zawarcia umowy przyrzczonej, roszczenia z umowy przedwstępnej przedawniają się z upływem roku od dnia, w którym orzeczenie stało się prawomocne.

Przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej dłużnika uchylającego się od zawarcia umowy przyrzczonej (art. 390 § 1 kc) określają ogólne reguły odpowiedzialności z art. 471 i n. k.c. W wyroku z dnia 16 grudnia 2005r. (III CK 344/05) Sąd Najwyższy stwierdził, że przez uchylanie się od zawarcia umowy „należy rozumieć tylko bezpodstawną odmowę zawarcia umowy przyrzczonej”. Uchylanie się od zawarcia umowy przyrzczonej, będące przejawem niewykonania umowy przedwstępnej, powinno więc być rozumiane jako świadome działanie lub zaniechanie, zmierzające do bezpodstawnego niezawarcia umowy przyrzczonej, a przynajmniej godzenie się z takim skutkiem”. Natomiast w wyroku z dnia 5 grudnia 2006r. (II CSK 274/06) Sąd najwyższy stwierdził, że „przepis art. 390 § 1 kc nie przesądza w ogóle zasady odpowiedzialności za uchylanie się od zawarcia umowy przyrzczonej. Nie jest więc konieczne, aby dłużnik wykazał się »złą wolą«, rozmyślnie zwlekając z zawarciem umowy przedwstępnej, czy też wprost odmawiając jej zawarcia i szkodząc w ten sposób interesowi wierzyciela. Wystarczy natomiast to, aby wbrew swojemu obowiązkowi zaniedbał on dokonania takich czynności prawnych lub faktycznych, które zawarcie umowy przyrzczonej w ogóle czynią możliwym” (por. także wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2001 r., IV CKN 461/00, z dnia 14 grudnia 1999 r., II CKN 624/98, OSNC 2000, Nr 6, poz. 120).

W tym zakresie jako wielkość szkody z tytułu niezawarcia z powodem umowy o pracę na warunkach przyrzczonej, powód wskazał iż powyższa stanowi różnicę między wynagrodzeniem wynikającym z postanowień umowy przedwstępnej z dnia 8 lutego 2012r., a wielkością wynagrodzenia, jakie zostało przewidziane w umowie stron z dnia 28 września 2012r., a które w ocenie powoda było niższe. (k. 749)

Wskazać należy, iż z treści zawartej przez strony umowy przedwstępnej z dnia 8 lutego 2012r. wynika, że pozwany – przyszły pracodawca zobowiązał się do ustalenia wysokości wynagrodzenia powoda na kwotę 8.000 zł brutto (ewentualnie 7.000 zł brutto w sytuacji gdy powód podejmie dodatkową pracę), przy czym zgodnie z warunkami zatrudnienia wynikającymi z zawartej przez strony pisemnej umowy o pracę obowiązującej od dnia 1 października 2012r., wynagrodzenie podstawowe powoda zostało określone na kwotę 3.000 zł brutto, nadto powód miał otrzymywać dodatek funkcyjny w wysokości 3.000 zł brutto. W zakresie powyższym konieczne było jednak również uwzględnienie przez Sąd, iż powód otrzymywał nadto dodatkowy składnik wynagrodzenia w postaci tzw. stypendium tj. w wysokości 4.000 zł netto. Okoliczność tą powód jednak całkowicie pomija, mimo iż złożony przez niego pozew w przedmiotowej sprawie na powyższym założeniu się opiera.

W świetle powyższego brak podstaw do uznania, iż warunki zwartej na piśmie z powodem umowy o pracę z dnia 28 września 2012r., jak również wynikające z decyzji stypendialnej z dnia 28 lipca 2012 r. były mniej korzystne niż wynikające z umowy przedwstępnej z dnia 8 lutego 2012r. W ocenie Sądu brak podstaw do uznania, iż niezawarcie

z powodem umowy przyrzeczonej na warunkach wynikających z umowy przedwstępnej z dnia 8 lutego 2012r. doprowadziło do powstania po jego stronie jakiegokolwiek szkody.

W ocenie Sądu podstawy do ustalenia powyższej szkody nie może również stanowić ewentualne porównanie wielkości umówionego pensum wynikającego z obu umów (umowa z dnia 8 lutego 2012r.- określała pensum na 90 godzin, w oparciu zaś o umowę z dnia 28 września 2012r. – pensum wynosiło 120 godzin).

Przeszkodę dla uznania słuszności powyższego twierdzenia stanowi bowiem powołany wyżej art. 130 ust. 1 ustawy o szkolnictwie wyższym, zgodnie z którym czas pracy nauczyciela akademickiego jest określony zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych. Zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzaje zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych określa senat.

W świetle powyższego, szczególnego uregulowania, uznać należało, iż czas pracy nauczyciela akademickiego wyznacza zakres jego obowiązków opisanych szczegółowo, w treści wskazanego przepisu, brak zatem możliwości ścisłego rozliczenia czasu pracy takowego nauczyciela, a co za tym idzie odnoszenie czasu jego pracy określonego w pensum, do wielkości otrzymywanego przez niego wynagrodzenia.

Reasumując skoro warunki wynagrodzenia powoda nie były mniej korzystne niż określone w umowie przyrzeczonej, powództwo w tym zakresie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód bowiem w ocenie Sądu nie poniósł żadnej szkody majątkowej w związku z niezawarciem z nim umowy przyrzeczonej na warunkach zawartych w umowie przedwstępnej z dnia 8 lutego 2012r.

O powyższym orzeczono na podstawie art. 471 kc w zw. z art. 390 § 1 kc- a contrario w punkcie IX wyroku.

Na mocy art. 355 § 1 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie w zakresie cofniętego pozwu tj. dotyczącego roszczeń sprecyzowanych przez powoda w piśmie procesowym z dnia 6 marca 2015r. (k. 103-107) W tym zakresie Sąd uznał, iż cofnięcie pozwu przez powoda nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa, jak również nie narusza słusznego interesu pracownika.

O rygorze natychmiastowej wykonalności – w punkcie XIV orzeczono na podstawie art. 477² § 1 kpc. W tym zakresie Sąd miał na uwadze wielkość miesięcznego wynagrodzenia brutto powoda (k. 80, uwzględniającego również tzw. stypendium)

W ocenie Sądu powództwo wzajemne pozwanej uczelni nie zasługiwało na uwzględnienie.

W zakresie prowadzonych w tym zakresie rozważań po raz kolejny wskazać należy, iż zgodnie z artykułem 130 ust. 1 ustawy o szkolnictwie wyższym czas pracy nauczyciela akademickiego jest określony zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych Zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzaje zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych określa senat.(ust. 2).

Wskazać należy, iż ustawa prawo o szkolnictwie wyższym stanowi ustawę szczególną (lex specialis) względem regulacji dotyczących czasu pracy pracowników zawartych w kp. W praktyce oznacza to, że w kwestiach w pełni uregulowanych w tej ustawie nie stosuje się przepisów kp. Te ostatnie natomiast dotyczą pracowników jedynie posiłkowo i to dopiero wówczas, gdy dana kwestia nie została unormowana w ustawie szczególnej jaką jest powołana wyżej ustawa. Ponadto stosowanie regulacji kp powinno następować nie wprost lecz odpowiednio, a zatem w sposób zbieżny z regulacją ustawową. Ustawa prawo o szkolnictwie wyższym stanowi tymczasem, iż czas pracy nauczycieli akademickich nie jest określony żadnymi bliżej doprecyzowanymi normami czasu pracy, tak jak to ma miejsce w przepisach kp, a jedynie wynika z powierzonych nauczycielowi akademickiemu obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych. Uznać zatem należy, iż regulacja ta ma charakter pełny i wyczerpujący.

Przyjąć bowiem należy, iż gdyby ustawodawca chciał, aby nauczyciele akademicy objęci byli określonymi normami czasu pracy (takimi samymi jak wskazane w kp bądź też zupełnie innymi) to zapisałby powyższe.

A zatem nie istnieje konieczność odwoływania się do norm czasu pracy wskazanych w przepisach kp. Nauczycieli akademickich nie obowiązują zatem 8-godzinna i przeciętnie 40-godzinna tygodniowa norma czasu pracy. Szczegółowy wymiar obowiązków nauczyciela akademickiego, który jest zdeterminowany zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych, określa kierownik jednostki organizacyjnej, któremu podległy jest nauczyciel akademicki. Przykładowo wskazać tu można: – obciążenia nauczyciela zadaniami dydaktycznymi (wykładami, ćwiczeniami, seminariami, lektoratami, itp.) wynikającymi z planu studiów i organizacji zajęć na wydziale, obciążenia nauczyciela obowiązkami dydaktycznymi (tj. prace dyplomowe, prace zaliczeniowe i przejściowe) wynikającymi z planu i regulaminu studiów– obciążenia wynikające z prowadzenia zajęć dydaktycznych w szczególnych warunkach i dalej: „ponadto nauczycielom akademickim przyznane być mogą, mające wpływ na wymiar pensum, dodatkowe godziny dydaktyczne przyznawane za wykonanie określonych obowiązków dydaktycznych takich jak: za kierowanie obroną pracy magisterskiej, za kierowanie obroną pracy inżynierskiej lub licencjackiej, za kierowanie zaliczoną pracą przejściową, itp.

Stanowisko pozwanego przeciwko zaliczeniom tych czynności, wbrew powszechnej praktyce, potwierdzonej przez świadków, jak również wynikającej z dorobku doktryny, jest całkowicie nieuzasadnione, sprzeczne z praktyką, co w ocenie Sądu świadczy, iż stanowisko to jest prezentowane tylko i wyłącznie w celu wykazania bezzasadności żądania powoda w zakresie wynagrodzenia i żądania od niego zwrotu wypłaconych należności w odwecie za wniesienie sprawy o wynagrodzenie.

O tej motywacji strony pozwanej świadczy fakt, iż pozwana szkoła nie występuje o zwrot wynagrodzenia od innych nauczycieli, którzy nie wnieśli sprawy do sądu, a tak samo jak powód nie wykonali pensum. Brak podstaw do tego, by odmówić powodowi wynagrodzenia z powodu niewykonania pensum, bowiem wynikało to z wadliwej organizacji pracy i niezapewnienia przez pracodawcę możliwości wykonania pensum. Zdaniem Sądu meriti brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do przyjęcia, że to pracownika obciąża brak możliwości prowadzenia zajęć w granicach ustalonego pensum godzinowego i skutkować to winno obniżeniem wynagrodzenia.

Wskazać także należy, iż nie można by się oprzeć na rozliczeniu dokonany przez stronę pozwaną w raporcie z 14 października 2013r.- raport ten był bowiem sporządzony tylko po to, by usprawiedliwić brak wypłat, który został sporządzony w zasadzie jednoosobowo przez T. H., a nadto skład Komisji nie miał oparcia w organach uczelni (ani T. H. nie był wtedy jeszcze prorektorem, ani J. P. dziekanem). Za niewiarygodne należy uznać twierdzenia pozwanego, iż działali oni jako „eksperti”, bowiem i tej formy umocowania pozwany nie wykazał.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art.80 kp oraz art. 410 k.c- a contrario oddalił powództwo wzajemne pozwanej uczelni.

Odnosnie kosztów procesu w zakresie powództwa głównego oraz wzajemnego:

Zgodnie z treścią art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U Nr 167, poz. 1398 z zm.) opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych.

Natomiast zgodnie z art. 35 ust 1 zdanie drugie cytowanej ustawy w sprawach z zakresu prawa pracy w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową.

W myśl art. 113 ust. 1 kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W zakresie określenia wpisu sądowego w sprawie odnośnie powództwa głównego Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2007 roku Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa 50.000 złotych obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu, w wyłączeniu opłat od pism wymienionych w art. 35 ust.1 zd.1 powołanej ustawy. A zatem mając powyższe na uwadze pozwanego obciąża obowiązek uregulowania należności tytułem wpisu sądowego w zakresie uwzględnionego przez Sąd powództwa.

Mając na uwadze, fakt iż strona pozwana przegrała proces w zakresie roszczeń objętych punktem II-VIII wyroku, Sąd na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz art. 35 ust. 1 zdanie 2 w zw. z art. 113 ust. 1 cyt. ustawy nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Kasy Sądu Rejonowego (...) w G. kwotę 2.695 zł (5% złotych- z kwoty zasądzonej z tytułu roszczeń objętych wyrokiem w punktach III-VIII tj. z łącznej kwoty 36.266,72 zł po zaokrągleniu 1.814 zł oraz 5% w zakresie ustalenia istnienia stosunku pracy – punkt II tj. 5% z kwoty 17.614,50 zł tj. po zaokrągleniu 881 zł- przy założeniu, iż wielkość miesięcznego wynagrodzenia powoda wynosiła kwotę 11.743 zł brutto- k. 80).

O powyższym orzeczono w punkcie XIII wyroku.

Mając na uwadze treść art. 98 kpc, a także treść § 11 ust. 1 pkt 1 i 2 w zw. z § 6 pkt 4 i 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 2.544 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w zakresie powództwa głównego oraz powództwa wzajemnego.

W tym zakresie Sąd miał na uwadze, iż powód wygrał proces w zakresie ustalenia istnienia stosunku pracy oraz należności objętych punktem II-VIII tj. w 88 % (powód domagał się zasądzenia kwoty 41.266,72 złotych, powództwo uwzględniono co do kwoty 36.266,72 złotych). W zakresie zaś roszczeń dotyczących powództwa wzajemnego niniejsze zostało oddalone w całości. (koszty zastępstwa procesowego stanowiły zatem kwotę 1.584 zł z tytułu uwzględnionego powództwa o wynagrodzenie, kwotę 60 zł z tytułu żądania ustalenie istnienia stosunku pracy oraz kwotę 900 zł z tytułu nieuwzględnionego powództwa wzajemnego)

O powyższym orzeczono w punkcie XI wyroku.

W oparciu o treść art. 98 kpc w zw. z art. 203 § 3 kpc w zw. z art. 355 § 1 kpc, a także treść § 11 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu orzeczono o kosztach zastępstwa procesowego w zakresie cofniętego przez powoda pozwu.

O powyższym orzeczono w punkcie XII wyroku.